2025/50

2025.1.10.

A TANÁCS (EU) 2025/50 IRÁNYELVE

(2024. december 10.)

a forrásadó-többlet gyorsabb és biztonságosabb rendezéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 115. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Parlament véleményeire ([1]),

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményeire ([2]),

különleges jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

(1) Az igazságos adóztatás biztosítása a belső piacon és a tőkepiaci unió megfelelő működése az Unió legfontosabb politikai prioritásai közé tartozik. Ebben az összefüggésben döntő fontosságú a határokon átnyúló befektetések előtt álló akadályok felszámolása, valamint az adócsalás és az adókikerülés elleni küzdelem. Ilyen akadályok állnak fenn például azokban az esetekben, amikor a nyilvánosan forgalmazott részvények vagy kötvények után a külföldi illetőségű befektetőknek fizetett osztalék- vagy kamatjövedelem után beszedett forrásadó többletének rendezésére irányuló eljárások nem hatékonyak és aránytalanul megterhelők. Emellett a jelenlegi helyzet egyes esetekben elégtelennek bizonyult az adócsalás, az adókijátszás és az adókikerülés visszatérő kockázatának megelőzésében, amint azt a többszörös adó-visszaigénylési rendszerek és az osztalékarbitrázs vagy osztalékelvonás alkalmazásával járó csalás számos esete (*Cum/Ex* és *Cum/Cum*) is mutatja. Ezért ezen irányelv célja, hogy hatékonyabbá tegye a forrásadó-eljárásokat, ugyanakkor megerősítse azokat az adócsalás és az adókikerülés kockázatával szemben.

(2) Annak érdekében, hogy a tagállamok jobban meg tudják előzni az adócsalásokat és az adókikerüléseket, és jobban tudjanak küzdeni ellenük, amit jelenleg a befektetőkre vonatkozó megbízható és időszerű információk általános hiánya akadályoz, rendelkezni szükséges a határokon átnyúló értékpapír-befektetések után beszedett forrásadó többletének rendezésére szolgáló közös keret lehetőségéről, amely az adócsalás és az adókikerülés kockázatával szemben reziliens. Az említett keret a tagállamokban alkalmazott különböző forrásadó-rendezési eljárások konvergenciáját eredményezné, egyúttal biztosítaná az átláthatóságot és a biztonságot a befektetők kilétét illetően – az adott esettől függően – az értékpapír-kibocsátók, a forrásadó-kezelők, a pénzügyi közvetítők és a tagállamok számára. E célból a keretnek automatizált eljárásokra kell támaszkodnia, például az adóügyi illetőségigazolás digitalizálására mind az eljárás, mind pedig a forma tekintetében. A keretnek elég rugalmasnak kell lennie ahhoz is, hogy kellően figyelembe vegye a különböző tagállamokban alkalmazandó különböző rendszereket, ugyanakkor megfelelő, visszaélés elleni eszközöket kell biztosítania az adócsalás, az adókijátszás és az adókikerülés kockázatának csökkentésére. E tekintetben figyelembe kell venni az adóhatóságok eltérő megközelítéseit, az alkalmazott forrásadó-rendezési rendszertől függően. A kifizetésnél biztosított forrásadókedvezmény-rendszerben az adóhatóságok csak a kedvezmény alkalmazását követően juthatnak hozzá a befektetőkre és a fizetési láncra vonatkozó releváns információkhoz. Ezzel szemben a visszatérítési rendszer alkalmazásakor döntő fontosságú, hogy az adóhatóságok a kedvezmény alkalmazása előtt jussanak megfelelő információkhoz annak megítélése céljából, hogy a kedvezményt meg kell-e adni. Mindkét forrásadó-rendezési rendszerben szabályozzák a pénzügyi közvetítő felelősségét jogosulatlan kedvezmény esetén. Ez az irányelv nem korlátozza a tagállamok azon képességét, hogy szabályozzák azokat az eszközöket, amelyekkel a tanúsított pénzügyi közvetítők visszakapják az ezen irányelvben meghatározott kötelezettségekhez való alkalmazkodás vagy az azoknak való megfelelés összefüggésében felmerülő kiadásokat.

(3) Figyelembe véve az említett különbségeket és az arányosság elvét, ezen irányelvnek a tanúsított pénzügyi közvetítők nemzeti nyilvántartásaira és az adatszolgáltatási kötelezettségekre vonatkozó rendelkezéseit nem kell kötelezővé tenni azon tagállamok számára, amelyek a kifizetésnél biztosított átfogó forrásadókedvezmény-rendszerrel

([1]) A 2024. február 28-i vélemény (HL C, C/2024/6762, 2024.11.26., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/6762/oj) és a 2024. november 14-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).
([2]) HL C, C/2024/1580, 2024.3.5., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/1580/oj.

rendelkeznek, és piaci kapitalizációs arányuk egy bizonyos – ezen irányelvben meghatározott – küszöbérték alatt van. A belső piacon a forrásadó-többlet rendezésére szolgáló hatékony és robusztus rendszerek előmozdítására irányuló célkitűzés akkor tekintendő teljesültnek, ha azok a tagállamok, amelyek továbbra is működtetik a nemzeti, kifizetésnél biztosított forrásadókedvezmény-rendszerüket, teljesítik az ezen irányelvben foglalt mindkét kritériumot. Először is a piaci kapitalizáció kritériuma összefügg a gazdaság méretével és az osztalékfizetés lehetséges nagyságrendjével. Az alacsony piaci kapitalizáció az osztalékfizetés volumenének és ezáltal az adóvisszaélés kockázatának alacsony szintjét vonja maga után. Ha valamely tagállam egy bizonyos időn keresztül eléri vagy meghaladja a piaci kapitalizációs arány küszöbértékét, akkor ezen irányelv közös szabályait alkalmazni kell, és azoknak alkalmazandónak kell maradniuk akkor is, ha az adott tagállam piaci kapitalizációs aránya később bármikor az említett küszöbérték alá esne. Másodszor az olyan, kifizetésnél biztosított átfogó forrásadókedvezmény-rendszereket, amelyek lehetővé teszik a megfelelő adómérték egyszerű és hatékony alkalmazását a kifizetés időpontjában, egyenértékűnek kell tekinteni az ezen irányelvben meghatározott, kifizetésnél biztosított forrásadókedvezmény-rendszerrel. Az említett két kritérium együtt biztosíthatja, hogy a befektetők a belső piacon minden tagállamban ténylegesen hozzáférjenek hatékony forrásadó-rendezési eljárásokhoz. Azon tagállamok esetében, amelyek viszonylag kis részvénypiaccal és kellően hatékony nemzeti, kifizetésnél biztosított forrásadókedvezmény-rendszerrel rendelkeznek, az említett rendszerek megváltoztatására vonatkozó követelmény nem lenne arányosnak tekinthető. Továbbá, mivel ezen irányelv közös szabályai szinte az egész belső piacot lefednék, megfelelő szintű konvergencia jönne létre.

(4) Ez az irányelv valamennyi tagállamban harmonizálja a befektetőknek a forrásadó-rendezési rendszerekhez való hozzáférését annak előírásával, hogy létezzen egy, a kifizetésnél biztosított közös forrásadókedvezmény-rendszer és egy közös gyors visszatérítési rendszer, mindazonáltal továbbra is lehetővé téve a tagállamok számára, hogy bizonyos feltételek mellett és a tagállami gazdaságok eltérő fejlettségének figyelembevételével fenntartsák a nemzeti, kifizetésnél biztosított forrásadókedvezmény-rendszerüket, egyúttal biztosítva a tagállamokban a forrásadó-rendezési rendszerekhez való hozzáférést. Mindenesetre a kockázatértékelési kritériumoktól függően azok az érintett tagállamok, amelyek azt helyénvalónak tartják például az adócsalás és az adóvisszaélés elleni küzdelmet szolgáló eszközeik megerősítése érdekében, alkalmazhatnák az ezen irányelvben meghatározott eszközöket.

(5) Egy nemzeti, kifizetésnél biztosított forrásadókedvezmény-rendszer akkor minősülhet átfogónak, ha rendelkezik az ezen irányelvben meghatározott több konkrét alapvető jellemzővel. Széles körű hozzáférést kell biztosítania az ilyen kedvezményre jogosult természetes személyek vagy szervezetek számára, továbbá az adózó jogosultsága esetén biztosítania kell a forrásadó-rendezést, kivéve a tagállam által előírt információk szolgáltatásának elmulasztása esetén. A kért információk elvileg nem haladhatják meg a 12., 13. vagy 15. cikkben említett adatokat. A nemzeti, kifizetésnél biztosított forrásadókedvezmény-rendszernek mind a közvetlen, mind a közvetett befektetések esetében igénybe vehetőnek kell lennie, és nem írhatók elő a 11. cikk (2) bekezdésében meghatározottakon kívüli további igénybevételi korlátok. Ezért a nemzeti, kifizetésnél biztosított forrásadókedvezmény-rendszernek nemcsak jogilag kell lehetőséget biztosítania a kedvezményre, hanem a kedvezményt az adózó jogosultsága esetén ténylegesen meg is kell adni. A nemzeti, kifizetésnél biztosított forrásadókedvezmény-rendszer nem írhat elő további kötelezettségeket, például párhuzamos adatszolgáltatási rendszert. A tagállamnak meg kell határoznia a forrásadóból származó bevétel kieséséért viselt felelősségre vonatkozó szabályokat, valamint a kifizetésnél biztosított forrásadókedvezmény-rendszerre vonatkozó nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókat. A piaci kapitalizációs arányra vonatkozó feltétel tekintetében az Európai Értékpapírpiaci Hatóságnak (a továbbiakban: ESMA) a szabályozástechnikai standardok szerint megkövetelt adatokat kell szolgáltatnia. Amennyiben egy tagállam nem teljesíti vagy már nem teljesíti a két – azaz a kifizetésnél biztosított átfogó forrásadókedvezmény-rendszerre és a piaci kapitalizációs arány küszöbértékére vonatkozó – feltétel legalább egyikét, akkor ezen irányelv valamennyi rendelkezését át kell ültetnie a nemzeti jogába.

(6) Az arányos megközelítés biztosítása érdekében ezen irányelvnek kizárólag azokban a tagállamokban kell vonatkoznia a forrásadó-többlet rendezésére irányuló eljárásokra, amelyek az adott befektető adóügyi illetőségétől függően eltérő mértékű forrásadót vetnek ki a készpénzben vagy a részvényben fizetett osztalékokra. Ilyen esetekben a tagállamoknak biztosítaniuk kell a forrásadó-rendezést, ha magasabb adómértéket alkalmaztak olyan helyzetben, amikor alacsonyabb adómérték alkalmazandó. A tagállamok számára azt is lehetővé kell tenni, hogy hasonló eljárásokat vezessenek be a külföldi illetőségű befektetőknek a nyilvánosan forgalmazott kötvények után fizetett kamatokkal kapcsolatban, hogy javítsák a vonatkozó forrásadó-rendezési eljárás hatékonyságát, és biztosítsák az adózók magasabb szintű megfelelését. Azokat a tagállamokat, amelyeknek az osztalék- és adott esetben a kamatjövedelmek kapcsán nincs szükségük forrásadótöbblet-rendezési eljárásra, nem érintik az ezen irányelvben említett eljárások. Amennyiben a forrásadó-többlet rendezésére van szükség, továbbá a forrásadó-többlet rendezéséhez való általános hozzáférés biztosítása érdekében ezen irányelvnek rendelkeznie kell egy, a kifizetésnél biztosított közös forrásadókedvezmény-rendszerről és egy gyors visszatérítési rendszerről, amelyeket a tagállamoknak alkalmazniuk kell.

(7) Tekintettel arra, hogy a befektetők bármelyik tagállamban lehetnek, minden tagállamban alkalmazni kell egy közös és digitális adóügyi illetőségigazolásra (eTRC) vonatkozó szabályokat. Annak biztosítása érdekében, hogy minden uniós adózó rendelkezhessen az adóügyi illetőségének közös, megfelelő és tényleges bizonyítékával, a tagállamoknak automatizált eljárásokat kell alkalmazniuk az adóügyi illetőségigazolások kiállítására a kifizetésnél biztosított forrásadókedvezmény-rendszer, a kifizetésnél biztosított átfogó forrásadókedvezmény-rendszer, a gyors visszatérítési rendszer vagy az általános visszatérítési rendszer alkalmazása céljából annak érdekében, hogy a nyilvánosan forgalmazott részvények után fizetett osztalékokra vagy adott esetben a nyilvánosan forgalmazott kötvények

kamatára kivetett forrásadó-többletet rendezni lehessen. Ezen túlmenően az eTRC-ket ugyanazon felismerhető és elfogadható digitális formában, azonos tartalommal kell kiállítani.

(8) A nagyobb hatékonyság érdekében az eTRC-nek azon naptári év vagy pénzügyi év – például eltérő pénzügyi év vagy egy naptári évnél hosszabb pénzügyi év – maximális időszakát kell lefednie, amelyre kiállították, és a lefedett időszakban érvényesnek kell maradnia az illetőség igazolása céljából. A kiállító tagállamoknak képesnek kell lenniük az eTRC teljes vagy részbeni érvénytelenítésére, ha az adóhatóságoknak bizonyítékuk van arra, hogy az adózó a lefedett időszak egészében vagy egy részében nem rendelkezik illetőséggel a kiállító tagállamban. Az uniós szervezetek tényleges azonosítása érdekében az eTRC-n fel kell tüntetni az adóazonosító számot, illetve annak hiányában – azaz amennyiben az érintett tagállam nem ad ki ilyen számokat az adózóinak – egy adózási szempontból funkcionálisan egyenértékű azonosítót. Továbbá – amennyiben az eTRC-t kiállító hatóság rendelkezik ilyen adatokkal – az eTRC-n fel kell tüntetni az európai egyedi azonosítót (EUID) vagy a jogalany-azonosítót (LEI) vagy bármely olyan jogalany-nyilvántartási számot, amely a teljes lefedett időszakra érvényes. Ezenkívül abban az esetben, ha egy természetes személy azért nem rendelkezik adóazonosító számmal, mert az illetőség szerinti tagállam nem ad ki ilyen számokat az adózóinak, akkor egy adózási szempontból funkcionálisan egyenértékű azonosító használatát is lehetővé kell tenni. A használt azonosítóknak a teljes lefedett időszakra érvényesnek kell lenniük.

(9) Az eTRC-ben meg kell jelölni azt a kettős adóztatási egyezményt, amely tekintetében az adózó adott esetben adóügyi illetőséggel rendelkezőnek kívánja tekintetni magát. Annak érdekében, hogy a forrás szerinti tagállam elismerje az eTRC-t az adóügyi illetőség érvényes bizonyítékaként, amennyiben a forrásadó-többlet rendezését valamely kettős adóztatási egyezmény rendelkezései alapján igénylik, alapvető fontosságú az eTRC-n feltüntetni az alkalmazandó kettős adóztatási egyezményre való utalást. A kiállító hatóság egy adott eTRC-n több alkalmazandó, kettős adóztatási egyezményre is utalhat. Bár az eTRC elsősorban a forrásadó-eljárások lebonyolítására szolgál, szélesebb körben is alkalmazható lehet, és a forrásadó-eljárásokon túlmenően is szolgálhat az adóügyi illetőség bizonyítására. A forrásadó-rendezési eljárások alkalmazásában az eTRC nem tartalmazhat további információkat. Az eTRC-t csak a naptári év során egyszer vagy a pénzügyi év során egyszer kell kiállítani, még abban az esetben is, ha ugyanaz az adózó ugyanazokban a forrás szerinti tagállamokban több alkalommal is befektet, feltéve, hogy az adózó adóügyi illetősége változatlan marad.

(10) A forrásadó-többlet hatékonyabb rendezésére irányuló célkitűzés elérése érdekében olyan közös eljárásokat kell bevezetni az egész Unióban, amelyek lehetővé teszik a befektető kilétére vonatkozó egyértelmű és biztonságos információk gyors megszerzését, különösen a nagy befektetői bázisok esetében, azaz a nyilvánosan forgalmazott értékpapírokba történő befektetéssel kapcsolatban, ahol az egyes befektetők azonosítása kihívást jelent. Az ilyen eljárásoknak továbbá lehetővé kell tenniük a megfelelő adómérték alkalmazását a kifizetés időpontjában (a kifizetésnél biztosított forrásadó-kedvezményt), vagy a befizetett adótöbblet gyors visszatérítését. Mivel a határokon átnyúló befektetések általában pénzügyi közvetítők fizetési láncán keresztül zajlanak le, a vonatkozó eljárásoknak lehetővé kell tenniük a közvetítői láncnak, és ennélfogva az értékpapír kibocsátójától a bejegyzett tulajdonosig tartó jövedelemáramlásnak, valamint a mögöttes befektetőkre vonatkozó információknak a nyomon követését és azonosítását is. A befektetési megállapodások leggyakoribb típusaiban általában részt vesz egy letétkezelő bank vagy más befektetési szervezet – például bróker –, amely az értékpapírokat a saját nevében a mögöttes befektető javára tartja. Az ilyen megállapodásokban a mögöttes befektető tekintendő az értékpapírok bejegyzett tulajdonosának. Ezért azoknak a tagállamoknak, amelyek forrásadót vetnek ki az értékpapírokból származó jövedelmekre, és biztosítják a forrásadó-többlet rendezését, de nem rendelkeznek kifizetésnél biztosított átfogó forrásadókedvezmény-rendszerrel, vagy amelyek piaci kapitalizációs aránya eléri vagy meghaladja az ezen irányelvben meghatározott küszöbértéket, létre kell hozniuk és fenn kell tartaniuk a fizetési láncban jelentős szerepet betöltő pénzügyi közvetítők nemzeti nyilvántartását. E pénzügyi közvetítők számára a nyilvántartásba vételüket követően elő kell írni, hogy az általuk kezelt osztalék- vagy adott esetben kamatfizetésekről nyújtsák be a rendelkezésükre álló adatokat. A kért adatoknak a fizetési lánc rekonstruálásához alapvető fontosságú, és így az adócsalás vagy az adóvisszaélés kockázatának megelőzése szempontjából hasznos információkra kell korlátozódniuk, amennyiben ezek az információk az adatszolgáltató közvetítő rendelkezésére állnak. Azok a tagállamok, amelyek változó mértékű forrásadót vetnek ki a kamatokra, és hasonló forrásadó-rendezési eljárásokat kell alkalmazniuk, vagy amelyek az osztalékfizetések tekintetében rendelkeznek a kifizetésnél biztosított átfogó forrásadókedvezmény-rendszerrel, és a piaci kapitalizációs arányuk nem éri el az ezen irányelvben meghatározott küszöbértéket, adott esetben mérlegelhetik a meglévő nemzeti nyilvántartás használatát is.

(11) mivel az értékpapír-fizetési láncban leggyakrabban részt vevő pénzügyi közvetítők az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ([3]) meghatározott nagy méretű intézmények, valamint forrásadó-kezelői szolgáltatásokat nyújtó központi értéktárak, ezeket a szervezeteket kötelezni kell arra, hogy kérelmezzék

([3]) Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

a tagállamok nemzeti nyilvántartásaiba való felvételüket. Amennyiben az ilyen szervezetek bármely tagállamban fióktelepen vagy fióktelepeken keresztül, illetve egy vagy több leányvállalaton keresztül működnek, lehetővé kell tenni számukra, hogy minden egyes forrás szerinti tagállamban megválasszák, hogy a nyilvántartásba vételi kötelezettségüket csoportszinten egyetlen tanúsított pénzügyi közvetítőként, az egyes fióktelepek vagy leányvállalatok szintjén, vagy ezek kombinációjaként teljesítik-e. Más pénzügyi közvetítők számára is lehetővé kell tenni, hogy saját belátásuk szerint kérelmezzék a tagállamok nemzeti nyilvántartásaiba való felvételüket. A pénzügyi közvetítők számára mindkét helyzetben – akár kötelező, akár önkéntes nyilvántartásba vétel esetén – biztosítani kell azt a rugalmasságot, hogy akár saját maguk nyújtsák be kérelmüket, akár egy másik, ugyanahhoz a csoporthoz tartozó és a nevükben eljáró pénzügyi közvetítő képviselje őket, annak érdekében, hogy a minimálisra lehessen csökkenteni az adminisztratív terheket és a pénzügyi közvetítők szerveződésének módjára gyakorolt hatást. A pénzügyi közvetítőknek a nyilvántartásba vételt az egyablakos ügyintézési pontként szolgáló, a tanúsított pénzügyi közvetítők európai portálján (a továbbiakban: a portál) keresztül benyújtott kérelem útján kell kérelmezniük. Ezeket a kérelmeket a portálon keresztül továbbítani kell az érintett tagállamok számára. Ezt követően a tagállamoknak kell dönteniük a nyilvántartásba vétel iránti kérelemről. Ezért a portálnak olyan eszközként kell szolgálnia, amely tükrözi a tagállamoknak a pénzügyi közvetítők nyilvántartásba vételével kapcsolatos határozatait.

(12) Ezen irányelvnek szabályokat kell előírnia a nemzeti nyilvántartásokba való felvétel követelményeire, valamint a nyilvántartásba vétel elutasítására vonatkozóan is. Egy nyilvántartásba vétel iránti kérelem elutasítása esetén a pénzügyi közvetítők számára meg kell engedni, hogy később egy másik, nyilvántartásba vétel iránti kérelmet nyújtsanak be, amennyiben az elutasítás okait orvosolták. A nyilvántartásba vételt követően a pénzügyi közvetítőket az adott tagállamban „tanúsított pénzügyi közvetítőknek" kell tekinteni, és az ezen irányelv szerinti tanúsított pénzügyi közvetítőkre vonatkozó kötelezettségeknek kell vonatkozniuk rájuk. A tagállamoknak a tanúsított pénzügyi közvetítők nyilvántartásba vételekor frissíteniük kell portált. Ezen irányelvnek a tanúsított pénzügyi közvetítőknek a nemzeti nyilvántartásból való törlésére vagy a forrásadó-rendezés kérelmezése lehetőségének megtagadására vonatkozó szabályokat is elő kell írnia. Amennyiben egy tagállam úgy dönt, hogy egy tanúsított pénzügyi közvetítőt töröl a nyilvántartásból, egy tanúsított pénzügyi közvetítőtől megtagadja a forrásadó-rendezés kérelmezésének lehetőségét, vagy elutasít egy nyilvántartásba vételi kérelmet, akkor az említett tagállamnak ennek megfelelően frissítenie kell a portált. E frissítés célja, hogy lehetővé tegye a tagállamok számára a meghozott intézkedések, például a törlés vagy az elutasítás értékelését, továbbá az említett intézkedések mérlegelését, amennyiben ugyanazon pénzügyi közvetítő a jövőben a nemzeti nyilvántartásukba történő felvételét kérné. Egy tagállam által a nyilvántartásba vétellel és a nemzeti nyilvántartásából való törléssel kapcsolatban hozott határozatok tekintetében az érintett felek jogaira és kötelezettségeire, beleértve a fellebbezési jogot is, az érintett tagállam nemzeti szabályai alkalmazandók.

(13) Az osztalék- vagy kamatfizetésben részesülő befektető kilétével és körülményeivel, valamint a kibocsátótól kiinduló pénzáramlással kapcsolatos nagyobb átláthatóság biztosítása érdekében a tanúsított pénzügyi közvetítőknek meghatározott határidőn belül szolgáltatniuk kell bizonyos releváns információkat. Ezen irányelvben két adatszolgáltatási lehetőséget kell előírni: a közvetlen és a közvetett adatszolgáltatást. Közvetlen adatszolgáltatás esetében a tanúsított pénzügyi közvetítőnek közvetlenül a forrás szerinti tagállam illetékes hatósága számára kell adatot szolgáltatnia. Közvetett adatszolgáltatás esetében pedig a tanúsított pénzügyi közvetítőknek az értékpapír-fizetési lánc mentén, egymást követő sorrendben kell az adatokat szolgáltatniuk, valamint az említett tanúsított pénzügyi közvetítőknek az azon értékpapír-fizetési láncban elfoglalt pozíciójuk tekintetében kell az adatokat szolgáltatniuk, amelybe tartoznak. Ennek eredményeként az említett adatoknak el kell jutniuk a forrásadó-kezelőhöz vagy egy kijelölt tanúsított pénzügyi közvetítőhöz, amely az adatokat a forrás szerinti tagállam illetékes hatóságának szolgáltatja. A szolgáltatott adatoknak tartalmazniuk kell az érintett befektető jogosultságára vonatkozó információkat, mindazonáltal az adatszolgáltatást teljesítő, tanúsított pénzügyi közvetítő rendelkezésére álló információkra kell korlátozódniuk. Azoknak a pénzügyi közvetítőknek, amelyek nem kötelesek tanúsított pénzügyi közvetítőként nyilvántartásba vetetni magukat, és úgy döntöttek, hogy nem kérik nyilvántartásba vételüket, nem kell az ezen irányelv szerinti adatszolgáltatási kötelezettségek hatálya alá tartozniuk. Mindazonáltal az ilyen, tanúsított pénzügyi közvetítőnek nem minősülő közvetítők által kezelt kifizetésekre vonatkozó adatok változatlanul relevánsak a fizetési láncnak az ezen irányelvben foglalt forrásadó-rendezési rendszerek alkalmazását megelőző, megfelelő rekonstrukciója szempontjából.

(14) Annak biztosítása érdekében, hogy a fizetési lánc mentén ne keletkezzen adathiány, és hogy a befektetők hozzáférhessenek a forrásadó-rendezési eljárásokhoz, ezen irányelvnek lehetővé kell tennie, hogy egy tanúsított pénzügyi közvetítő, függetlenül attól, hogy közvetlenül részét képezi-e egy adott fizetési láncnak, átvegye a láncban egy pénzügyi közvetítő szerepét. Ez azt jelenti, hogy a tanúsított pénzügyi közvetítő viseli az adatszolgáltatással és a forrásadó-rendezési rendszerrel kapcsolatos azon felelősségeket és kötelezettségeket, amelyek a pénzügyi közvetítőre hárulnának, ha tanúsított pénzügyi közvetítő lenne. A pénzügyi közvetítők közötti említett megállapodás révén az adóhatóságok minden releváns adathoz hozzájuthatnának, és a teljes fizetési lánc mentén hatékonyan összeegyeztethetnék az adatokat, a befektetők pedig azokban az esetekben is igénybe vehetnék a forrásadó-rendezési rendszert, amelyekben olyan pénzügyi közvetítő is érintett, amelyet nem vettek nyilvántartásba egyik tagállamban sem, és nem kötik az ezen irányelv szerinti kötelezettségek.

(15) Ez az irányelv nem akadályozhatja meg a tanúsított pénzügyi közvetítőket abban, hogy kiszervezzék az ezen irányelv szerinti kötelezettségeik teljesítéséhez kapcsolódó feladatokat. Ezért a tanúsított pénzügyi közvetítők számára lehetővé kell tenni, hogy harmadik felet vegyenek igénybe a forrásadó-eljárásokkal kapcsolatos releváns kötelezettségek teljesítése érdekében. Az említett kötelezettségekért mindenképpen a feladatait kiszervező tanúsított pénzügyi közvetítőnek kell továbbra is felelnie.

(16) A tőkepiaci unió hatékonyabbá és versenyképesebbé tétele érdekében elő kell segíteni és fel kell gyorsítani az értékpapírokból származó jövedelem utáni forrásadó-többlet rendezésére irányuló eljárásokat, amennyiben az érintett tanúsított pénzügyi közvetítők megfelelő adatokat szolgáltattak, többek között a befektető kilétéről. Érintett tanúsított pénzügyi közvetítő a befektető és az értékpapírok kibocsátója közötti fizetési láncban elhelyezkedő valamennyi tanúsított pénzügyi közvetítő, amelyektől megkövetelhető, hogy a láncban részt vevő, nem tanúsított pénzügyi közvetítők által teljesített kifizetésekről adatokat szolgáltassanak. Figyelembe véve a tagállamok eltérő megközelítéseit, kétféle eljárásról kell rendelkezni: az egyik a kifizetésnél biztosított forrásadókedvezmény-rendszer, amikor már közvetlenül a levonáskor a megfelelő adómértéket alkalmazzák, a másik pedig egy gyors visszatérítési rendszer, amelynek keretében a tanúsított pénzügyi közvetítő benyújtja a visszatérítés iránti kérelmet, majd a forrás szerinti tagállam adóhatósága az ezen irányelvben meghatározott határidőig feldolgozza azt. Amennyiben az ilyen visszatérítéseket az említett határidőig nem dolgozzák fel, késedelmi kamatot kell alkalmazni, ha a nemzeti szabályok erről rendelkeznek. Az ezen irányelv III. fejezetét alkalmazó tagállamoknak képesnek kell lenniük arra, hogy bevezessenek egy kifizetésnél biztosított forrásadókedvezmény-rendszert vagy egy gyors visszatérítési rendszert vagy ezek kombinációját, biztosítva, hogy ezen irányelv követelményeinek megfelelően minden befektető számára legalább egy rendszer elérhető legyen. Azon tagállamok számára, melyek ilyen kombináció mellett döntöttek, lehetővé kell tenni, hogy az egyik rendszer használatát konkrét esetekre, például alacsony kockázatú forgatókönyvekre korlátozzák, feltéve, hogy a másik rendszer az ezen irányelv hatálya alá tartozó összes többi esetben változatlanul rendelkezésre áll. Az ezen irányelv hatályán kívül eső kifizetésekben – például a forrás szerinti tagállamban adóügyi illetőséggel rendelkező bejegyzett tulajdonosoknak a tőzsdén jegyzett társaságok által fizetett osztalékokban, a tőzsdén nem jegyzett társaságoktól származó osztalékokban, illetve, amennyiben egy tagállam úgy döntött, hogy a kamatfizetésekre nem alkalmazza ezt az irányelvet, kamatokban – részesülők is jogosultak lehetnek a forrásadó-többlet rendezésének kérelmezésére az ilyen kifizetésekhez kapcsolódó eljárásokra alkalmazandó nemzeti, kifizetésnél biztosított forrásadókedvezmény- vagy visszatérítési rendszer keretében.

(17) Amennyiben az ezen irányelv hatálya alá tartozó kifizetések esetében nem teljesülnek ezen irányelv vonatkozó követelményei, vagy az érintett befektető úgy kívánja, a tagállamoknak az ezen irányelvben meghatározott gyorsított eljárások tartalékmegoldásaként szolgáló általános nemzeti visszatérítési rendszeren alapuló forrásadó-rendezési eljárásokat kell alkalmazniuk. Rendelkezni kell arról, hogy a forrásadó-rendezésre jogosult befektetők vagy meghatalmazott képviselőik kizárólag akkor követelhessék vissza a valamely tagállamban megfizetett forrásadó-többletet, ha a tanúsított pénzügyi közvetítő nem vette igénybe a kifizetésnél biztosított forrásadókedvezmény-rendszert vagy a gyors visszatérítési rendszert.

(18) Amennyiben fennáll az adócsalás vagy az adóvisszaélés kockázata, a tagállamoknak képesnek kell lenniük arra, hogy a gyors visszatérítés iránti kérelmek feldolgozása előtt csalás elleni intézkedéseket hajtsanak végre, és alapos vizsgálatokat végezzenek. Ennek érdekében a tagállamok számára biztosítani kell azt a jogot, hogy bizonyos feltételek mellett elutasítsák a visszatérítés iránti kérelmet. Az említett feltételeknek ki kell terjedniük azokra az esetekre, amikor az ilyen kérelemre vonatkozó követelmények nem teljesülnek vagy amikor a fizetési lánc nem rekonstruálható. Akkor is lehetővé kell tenni a visszatérítés iránti kérelem elutasítását, ha egy tagállam kockázatértékelési kritériumok alapján ellenőrzési eljárás vagy adóellenőrzés megindításáról dönt. Az említett ellenőrzési eljárások vagy adóellenőrzések elvégzését minden olyan ügyben lehetővé kell tenni, amelyről megállapították, hogy az adócsalás vagy adóvisszaélés szempontjából kockázatot jelent.

(19) A forrásadó-többlet rendezésére szolgáló rendszerek védelme érdekében a nemzeti nyilvántartást vezető tagállamoknak a tanúsított pénzügyi közvetítők számára is elő kell írniuk, hogy ellenőrizzék a forrásadó-rendezést igénylő befektetők jogosultságát. A tanúsított pénzügyi közvetítőknek be kell szerezniük különösen az érintett befektető adóügyi illetőségigazolását, valamint egy nyilatkozatot arról, hogy az adott befektető a forrás szerinti tagállam nemzeti szabályai vagy egy kettős adóztatási egyezmény értelmében jogosult a forrásadó-rendezésre, továbbá – amennyiben a forrás szerinti tagállam előírja – egy nyilatkozatot arról, hogy a befektető az osztalék vagy kamat tekintetében a forrás szerinti tagállam nemzeti szabályai vagy egy kettős adóztatási egyezmény szerinti tényleges tulajdonos, a jövedelem és a vagyon adóztatásáról szóló OECD-modellegyezmény 10. vagy 11. cikkéhez fűzött kommentárban leírtak szerint. Így a forrás szerinti tagállamoknak lehetőséget kell kapniuk arra, hogy a tényleges tulajdonosra vonatkozó nyilatkozatot kérjenek.

(20) A tanúsított pénzügyi közvetítőktől meg kell követelni, hogy ellenőrizzék a befektető konkrét körülményei alapján alkalmazandó forrásadó-mértéket, és jelezzék, hogy van-e tudomásuk a mögöttes értékpapírokat érintő olyan pénzügyi megállapodásról, amelynek kiegyenlítésére, lejártára vagy más módon való megszűnésére a jogvesztő napig nem került sor. Ebben az összefüggésben a kötelezettséget úgy kell értelmezni, hogy a befektetőhöz, azaz az ügyfeléhez legközelebb álló tanúsított pénzügyi közvetítőnek észszerű intézkedéseket kell hoznia az ilyen

ellenőrzések jóhiszemű elvégzésére. Például a tanúsított pénzügyi közvetítőknek ellenőrizniük kell, hogy az eTRC-ben vagy az azzal egyenértékű dokumentumban szereplő információk vagy a befektető nyilatkozatában szereplő információk nem mondanak-e ellent az említett tanúsított pénzügyi közvetítők által a szokásos üzletmenetük során az ügyfeleikről gyűjtött információknak. Ilyen információ például a befektető számlainformációi és egyéb információk, amelyeket az „ismerd az ügyfeledet” elvre vonatkozó, alkalmazandó szabályoknak való megfelelés eredményeként gyűjthettek. Ennek alapján a tanúsított pénzügyi közvetítők nem kötelezhetők arra, hogy további ellenőrzéseket végezzenek, vagy további információkat kérjenek és gyűjtsenek ügyfeleiktől. Ezenkívül a befektetőt kötelezni kell arra, hogy a pénzügyi közvetítőt tájékoztassa a releváns körülményeiben bekövetkezett változásokról. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy az átvilágítási követelmények évenkénti teljesítését engedélyezzék, kivéve, ha a tanúsított pénzügyi közvetítőnek tudomása van vagy kell, hogy legyen arról, hogy a körülmények megváltoztak, vagy az információk helytelenek vagy megbízhatatlanok.

(21) Az ezen irányelv hatálya alá tartozó forrásadó-rendezési eljárások azon feltétel teljesülése esetén alkalmazhatók, hogy a bejegyzett tulajdonos – aki vagy amely lehet akár természetes személy, akár szervezet, és az értékpapír tulajdonosaként jogosult az osztalékra vagy a kamatra – ugyanaz a személy, aki vagy amely a forrás szerinti tagállam nemzeti szabályai vagy adott esetben egy kettős adóztatási egyezmény alapján a forrásadó-rendezésre jogosult. Ha a bejegyzett tulajdonos jogosult a forrásadó-rendezésre is, akkor csak a közvetlen befektetésekre vonatkozó rendelkezések alkalmazandók. Olyan helyzetekben azonban, amikor a bejegyzett tulajdonos és a forrásadó-rendezésre jogosult személy nem azonos, a közvetett befektetésekre vonatkozó rendelkezések alkalmazandók. A közvetett befektetésekre vonatkozó rendelkezések biztosítják a forrásadó-rendezést azokban az esetekben, amikor egyes kollektív befektetési vállalkozások vagy azok befektetői jogosultak lehetnek a forrásadó-rendezésre, de nem ők a bejegyzett tulajdonosok, mivel az értékpapírokat más jogi személy vagy adózási szempontból átlátható kollektív befektetési vállalkozás tartja. A közvetett befektetésekre vonatkozó rendelkezések biztosítják, hogy a legitim befektetők igénybe vehessék az ezen irányelv szerinti eljárásokat. Ezért a kollektív befektetési vállalkozás fogalmába a tagállamoknak bele kell foglalniuk azokat a kollektív befektetési vállalkozásokat is, amelyek a saját nevükben jogosultak a forrásadó-többlet rendezésére, továbbá azokat is, amelyek esetében a kollektív befektetési vállalkozásban tulajdonviszonyt megtestesítő értékpapírt tartó befektetők jogosultak a forrásadó-rendezésre, a forrás szerinti tagállam nemzeti szabályai vagy egy kettős adóztatási egyezmény alapján. Közvetett befektetésekben való részvétel esetén a tanúsított pénzügyi közvetítőre továbbra is vonatkozik az átvilágítási követelmények teljesítésének kötelezettsége. Emellett biztosítani kell, hogy adóbevétel kiesése esetén a tanúsított pénzügyi közvetítő felelősségre vonható legyen.

(22) Ismert tény, hogy a pénzügyi megállapodások felhasználhatók az értékpapír tulajdonjogának vagy az ahhoz kapcsolódó befektetési kockázatoknak a részben vagy egészben történő áthelyezésére. Az is igaz, hogy az ilyen megállapodásokat az osztalékarbitrázs- és az osztalékelvonási rendszerekben, például a Cum/Ex és a Cum/Cum rendszerekben kizárólag abból a célból alkalmazták, hogy visszatérítést kapjanak azokban az esetekben, amikor erre nem volt jogosultságuk, vagy hogy növeljék a visszatérítés azon összegét, amelyre a befektető jogosult volt. Lehetővé kell tenni, hogy az olyan megállapodások, mint a tőzsdei határidős ügyletek, a repoügyletek, az értékpapír-kölcsönzés és értékpapír-kölcsönvétel, a vétel-eladás ügyletek és az eladás-visszavásárlás ügyletek, a származtatott ügyletek, az értékpapírügylethez kapcsolódó hitelek, valamint a különbözeti ügyletek pénzügyi megállapodásnak minősüljenek azokban az esetekben, amikor azzal járnak, hogy átmenetileg vagy véglegesen különválik egymástól a befektetés gazdasági kockázatait viselő természetes személy vagy szervezet, illetve a részvény vagy a mögöttes jogok jog szerinti tulajdonosa. Az említett példák nem kimerítőek.

(23) Úgy tekintendő továbbá, hogy pénzügyi megállapodások esetében az értékpapírok tulajdonjoga nem száll át a vevőre vagy a kölcsönvevőre, ha a gazdasági kockázat bármely jogügylet – például értékpapír-kölcsönzés, opciós ügylet vagy tőzsdei határidős ügylet – révén az értékpapírok eladójánál vagy kölcsönadójánál marad. Lehetővé kell tenni, hogy minden olyan megállapodás, amelynek értelmében az érintett felek az osztalékot ellentételezik egymás között, pénzügyi megállapodásnak minősüljön. Az érintett felek ellentételezése nem mindig készpénzben történik, hanem erre közvetettebb módon is sor kerülhet, például az értékpapírok vagy származtatott termékek árkülönbözete formájában. Az adóhatóságoknak az adócsalás és az adóvisszaélés elleni küzdelem érdekében szükségük van a pénzügyi megállapodásokra vonatkozó információkra. Közvetlen adatszolgáltatás esetében ezen információk közlését csak az olyan tanúsított pénzügyi közvetítők számára kell előírni, amelyek a láncon belül elfoglalt pozíciójuknál fogva közvetlenül részt vehettek a releváns pénzügyi megállapodásban, márpedig a forrásadó-rendezést kérelmező pénzügyi közvetítők esetében ez a helyzet. Közvetett adatszolgáltatás esetében a pénzügyi megállapodásokra vonatkozó információkat a bejegyzett tulajdonos tanúsított pénzügyi közvetítőjének kell szolgáltatnia. Ilyen esetekben az információkat az értékpapír-fizetési lánc mentén sorban kell továbbítani oly módon, hogy azok végül eljussanak a forrásadó-kezelőhöz vagy egy kijelölt tanúsított pénzügyi közvetítőhöz. Ez azt jelenti, hogy a többi adatszolgáltató tanúsított pénzügyi közvetítőnek akkor is továbbítania kell a szóban forgó pénzügyi megállapodásokra vonatkozó információkat a forrásadó-kezelőhöz vagy egy kijelölt tanúsított pénzügyi közvetítőhöz, ha ezek az adatszolgáltató tanúsított pénzügyi közvetítők nem vesznek részt közvetlenül a releváns pénzügyi megállapodásban. Kötvények és kamatfizetések esetében nem kell előírni a pénzügyi megállapodásokra vonatkozó adatszolgáltatást.

(24) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy korlátozzák a kifizetésnél biztosított forrásadókedvezmény-rendszer vagy a gyors visszatérítési rendszer alkalmazását az adócsalás vagy az adóvisszaélés fokozott kockázatát jelentő esetekben. Ezért helyénvaló összeállítani az olyan esetek jegyzékét, amelyekben a tagállamoknak lehetőségük van

a forrásadó-rendezés iránti kérelmek kizárására és további ellenőrzések elvégzésére. A nemzeti jogrendszerek – és különösen az adóval kapcsolatos kockázatértékelések – közötti különbségek figyelembevétele érdekében egy ilyen jegyzék összeállítását nem kell kötelezővé tenni, és a tagállamok számára mérlegelési jogkört kell biztosítani annak eldöntésére, hogy a felsorolt esetek közül melyekre alkalmazzák az általános visszatérítési rendszert. A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy az ezen irányelvet átültető nemzeti szabályok az általuk fokozott kockázatúnak ítélt esetekben ne tegyék lehetővé a kifizetésnél biztosított forrásadó-kedvezmény vagy a gyors visszatérítés igénybevételét. Az ilyen intézkedések biztosítanák azt, hogy az adóhatóságok jobban fel tudjanak lépni a visszaélést célzó gyakorlatokkal szemben, mivel lehetőségük lenne további ellenőrzéseket végezni annak megállapítása céljából, hogy egy forrásadó-rendezés iránti kérelem indokolt és engedélyezhető-e. Az egyik ilyen intézkedés a bruttó osztalékösszeghez kapcsolódó küszöbértékből áll. Az említett küszöbértéket bejegyzett tulajdonosonként vagy – ha a bejegyzett tulajdonos kollektív befektetési vállalkozás vagy egy ilyen vállalkozás kijelölt jogi személye – a forrásadó-többlet rendezésére jogosult befektetőnként kell kiszámítani. Az említett küszöbérték nem alkalmazandó olyan esetekben, amikor valamely, az Unióban letelepedett és szabályozott kollektív befektetési vállalkozás, vagy egy, az Unióban letelepedett és szabályozott igazgatóval rendelkező kollektív befektetési vállalkozás egy kötelező tagállami nyugdíjrendszer vagy egy foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató, az (EU) 2016/2341 európai parlamenti és tanácsi irányelv ([4]) 9. cikke (1) bekezdésének megfelelően valamely tagállamban bejegyzett és engedélyezett intézmény jogosult a forrásadó-kedvezményre. Az említett vállalkozások, rendszerek és intézmények nagymértékben szabályozottak, és az illetékes nemzeti hatóságok felügyelete, valamint szigorú belső kontroll alá tartoznak. Az ilyen szabályozás és felügyelet megerősíti a vonatkozó szabályozásoknak való megfelelést, és minimálisra csökkenti az adócsalás és az adóvisszaélés kockázatát.

(25) Mindazonáltal vannak olyan esetek, amikor az adózók a nemzeti szabályokon keresztül végrehajtott uniós jogi aktusok alapján tarthatnak igényt kedvezményes forrásadó-mértékre. Tipikusan ilyen helyzet az, amikor a nemzeti szabályok garantálják, hogy a letelepedés szabadságát vagy a tőke szabad mozgását a belföldi és a nem belföldi összehasonlítható helyzetekben egyformán biztosítani kell, vagy amikor egy irányelv átültetéséről van szó. Ezekben az esetekben ellenőrzések lefolytatására lehet szükség, elsősorban a helyzetek összehasonlíthatóságának, valamint a nemzeti jog határokon átnyúló helyzetekre való alkalmazhatóságának értékelése céljából. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy amikor ilyen ellenőrzésekre van szükség, a kifizetésnél biztosított forrásadó-kedvezményre vonatkozó, már meglévő nemzeti rendszereik keretében foglalkozzanak az említett esetekkel, a forrásadó-többlet leggyorsabb és legbiztonságosabb rendezése érdekében.

(26) Tekintettel arra, hogy a forrásadó-kedvezmény vagy -visszatérítés alapjául szolgáló, teljeskörű és helyes információk szolgáltatása tekintetében milyen fontos szerep hárul a tanúsított pénzügyi közvetítőkre, helyénvaló, hogy a tagállamok nemzeti szabályai magukban foglalják legalább azokat a szabályokat, amelyek alapján a tanúsított pénzügyi közvetítők részben vagy egészben felelősségre vonhatók az annak következtében felmerült forrásadóbevétel-kiesésért, hogy az említett pénzügyi közvetítők részben vagy egészben nem feleltek meg az ezen irányelv szerinti alapvető kötelezettségeknek. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a nemzeti szabályaikban szigorú és egyetemleges felelősséget írjanak elő a forrásadó-rendezést kérelmező tanúsított pénzügyi közvetítők tekintetében. Emellett a felelősség egyéb vonatkozásait továbbra is a tagállamoknak kell teljeskörűen szabályozniuk a nemzeti szabályokban. Ezek az egyéb vonatkozások kiterjedhetnek azokra az egyetemleges felelősséget viselő forrásadó-kezelőkre, amelyek nem tanúsított pénzügyi közvetítőként járnak el, valamint a bejegyzett tulajdonosok és a befektetők közvetlen vagy közvetett felelősségéhez kapcsolódó olyan esetekre, amikor a bejegyzett tulajdonosok és a befektetők hiányos vagy helytelen információkat nyújtanak be a tanúsított pénzügyi közvetítőknek. Ez az irányelv nem határozza meg az általános visszatérítési rendszerrel kapcsolatos felelősségi szabályokat.

(27) Az alkalmazandó szabályok hatékonyságának biztosítása érdekében a tagállamoknak meg kell állapítaniuk az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat. Az előírt szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

(28) Ezen irányelv minden érintett tagállamban történő megfelelő átültetése döntő fontosságú a tőkepiaci unió egészének előmozdítása, valamint a tagállamok adóbevételeinek védelme szempontjából. A tagállamoknak ezért rendszeresen közölniük kell a Bizottsággal az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti intézkedéseknek a területükön történő végrehajtására és érvényesítésére vonatkozó statisztikai információkat. A Bizottságnak a tagállamok által szolgáltatott információk és más rendelkezésre álló adatok alapján értékelést kell készítenie az alkalmazandó szabályok hatékonyságának értékelése céljából. Ezzel összefüggésben a Bizottságnak mérlegelnie kell az ezen irányelv alapján bevezetett szabályok aktualizálásának szükségességét.

(29) Ezen irányelv végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében – különös tekintettel a digitális adóügyi illetőségigazolásra, a portálra, a pénzügyi közvetítők adatszolgáltatására, a bejegyzett tulajdonos nyilatkozatára és az ezen irányelv szerinti forrásadó-rendezés iránti kérelemre – a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni

([4]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/2341 irányelve (2016. december 14.) a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységéről és felügyeletéről (HL L 354., 2016.12.23., 37. o.).

korlátozott számú rovatot tartalmazó formanyomtatványok elfogadása céljából, ideértve a nyelvhasználati szabályok elfogadását is. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ([5]) megfelelően kell gyakorolni.

(30) A személyes adatok ezen irányelv keretében végzett kezelésének összhangban kell állnia az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([6]). Az ezen irányelvben előírt adatkezelési tevékenységek célkitűzése az általános közérdek – nevezetesen az adózás – előmozdítása, azok további célkitűzése emellett az adócsalás, adókijátszás és adókikerülés elleni küzdelem, az adóbevételek védelme, valamint a méltányos adóztatás előmozdítása, amelyek megerősítik a tagállamokban a társadalmi, politikai és gazdasági befogadás lehetőségeit. Ezért, ezen irányelv helyes alkalmazása, valamint az említett általános közérdekű célkitűzések védelme érdekében a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy korlátozzák az érintetteknek az (EU) 2016/679 rendeletben meghatározott egyes jogainak hatókörét. E korlátozások azonban nem léphetik túl az említett célkitűzések eléréséhez feltétlenül szükséges mértéket. Az ezen irányelv értelmében előírható, az adózó adóügyi illetőségének igazolásához szükséges kiegészítő információkat illetően a természetes személyekre vonatkozó ilyen információk gyűjtését úgy kell értelmezni, hogy annak a természetes személyek azonosítására kell korlátozódnia.

(31) mivel ezen irányelv célját a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az érintett ügyletek határokon átnyúló jellege és a teljes belső piacon a megfelelési költségek csökkentésének szükségessége miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat a szubszidiaritásnak az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt elvével összhangban. Az arányosságnak az említett cikkben foglalt elvével összhangban ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

(32) Az európai adatvédelmi biztossal az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([7]) 42. cikkének (1) bekezdésével összhangban konzultációra került sor, és a biztos 2023. augusztus 8-án véleményt nyilvánított,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

Általános rendelkezések

1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv megállapítja a következőkre vonatkozó szabályokat:

a) a digitális adóügyi illetőségigazolás tagállamok általi kiállítása; és

b) valamely tagállamon kívül adóügyi illetőséggel rendelkező bejegyzett tulajdonosok részére teljesített, nyilvánosan forgalmazott részvények utáni osztalékfizetés, illetve adott esetben nyilvánosan forgalmazott kötvények utáni kamatfizetés esetében az adott tagállam által kivethető forrásadó-többlet rendezését célzó eljárás.

2. cikk

Hatály

(1) Az I. és a IV. fejezetet valamennyi tagállamra alkalmazni kell. A II. fejezetet valamennyi tagállamra alkalmazni kell minden olyan természetes személy és szervezet tekintetében, aki vagy amely az adott tagállam joghatósága alá tartozó területen adóügyi illetőséggel rendelkezik.

([5]) Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

([6]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

([7]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).

(2) A III. fejezet minden olyan tagállamra alkalmazandóvá válik, amely biztosítja a forrásadó-többlet rendezését a joghatósága alá tartozó területen adóügyi illetőséggel rendelkező szervezet által kibocsátott, nyilvánosan forgalmazott részvények után fizetett osztalék esetében, amennyiben:

a) a tagállam nem rendelkezik az ilyen forrásadó-többletre alkalmazandó, kifizetésnél biztosított átfogó forrásadókedvezmény-rendszerrel; vagy

b) a tagállam piaci kapitalizációs aránya – az Európai Értékpapírpiaci Hatóság (ESMA) 2028. december 31-én rendelkezésre álló négy legutóbbi közzétételében foglaltak szerint – a négy egymás követő év mindegyikében eléri vagy meghaladja a 1,5 %-ot.

(3) Az a tagállam, amely a kifizetésnél biztosított átfogó forrásadókedvezmény-rendszerrel rendelkezik a joghatósága alá tartozó területen adóügyi illetőséggel rendelkező személyek által kibocsátott, nyilvánosan forgalmazott részvények után fizetett osztalékok tekintetében, a III. fejezet alkalmazása mellett dönthet, ha a piaci kapitalizációs aránya – az ESMA 2028. december 31-én rendelkezésre álló négy legutóbbi közzétételében foglaltak szerint– a négy egymás követő év legalább egyikében nem éri el a 1,5 %-ot.

(4) Egy tagállamnak az attól számított öt éven belül alkalmaznia kell a III. fejezetet, hogy az ESMA által négy egymást követő alkalommal közzétett adatok azt mutatták, hogy az említett tagállam piaci kapitalizációs aránya a négy egymást követő év mindegyikében elérte vagy meghaladta a 1,5 %-ot.

(5) Az a tagállam, amely biztosítja a forrásadó-többlet rendezését a joghatósága alá tartozó területen adóügyi illetőséggel rendelkező személy által kibocsátott, nyilvánosan forgalmazott kötvények után fizetett kamat esetében, alkalmazhatja a III. fejezetet.

(6) Amint a III. fejezet az e cikk (2) vagy (4) bekezdése alapján alkalmazandóvá válik valamely tagállamra, onnantól az az adott tagállamra nézve alkalmazandó is marad, függetlenül attól, hogy az alkalmazását kiváltó feltételek továbbra is teljesülnek-e vagy sem.

Amennyiben egy tagállam e cikk (3) bekezdése alapján a III. fejezet alkalmazása mellett dönt, e döntési lehetőség gyakorlása visszavonhatatlan.

3. cikk

Fogalommeghatározások

(1) Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „forrásadó-többlet”: értékpapírok után a külföldi illetőségű tulajdonos részére teljesített osztalék- vagy kamatfizetésre egy tagállam által az általános belföldi adómérték alapján kivetett forrásadó összegének, valamint az adott tagállam által ugyanezen osztalék- vagy kamatfizetésre kettős adóztatási egyezménnyel vagy külön nemzeti szabályokkal összhangban alkalmazandó alacsonyabb forrásadóösszegnek a különbözete;

2. „nyilvánosan forgalmazott részvény”: szabályozott piacra bevezetett vagy multilaterális kereskedési rendszerben forgalmazott részvény;

3. „nyilvánosan forgalmazott kötvény”: szabályozott piacra bevezetett vagy multilaterális kereskedési rendszerben vagy szervezett kereskedési rendszerben forgalmazott kötvény;

4. „pénzügyi közvetítő”: az alábbiak bármelyike, amely az értékpapírokat kibocsátó szervezet és az ilyen értékpapírok után kifizetésben részesülő bejegyzett tulajdonos közötti értékpapír-fizetési lánc részét képezi:

   a) a 909/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([8]) 2. cikkének 1. pontjában meghatározott központi értéktár;

   b) az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott hitelintézet;

   c) egy befektetési vállalkozás;

   d) az a), b) vagy c) pontban említett bármely szervezet fióktelepe; vagy

([8]) Az Európai Parlament és a Tanács 909/2014/EU rendelete (2014. július 23.) az Európai Unión belüli értékpapír-kiegyenlítés javításáról és a központi értéktárakról, valamint 98/26/EK és a 2014/65/EU irányelv, valamint a 236/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 257., 2014.8.28., 1. o.).

e) egy harmadik országbeli jogi személy, amely az illetősége szerinti harmadik ország összehasonlítható jogszabályai alapján engedéllyel rendelkezik az a), b) vagy c) pontban említett bármely szervezet által nyújtott szolgáltatásokhoz hasonló szolgáltatások nyújtására, vagy egy ilyen harmadik országbeli jogi személy fióktelepe;

5. „tanúsított pénzügyi közvetítő": az 5. cikkben említett nemzeti nyilvántartásba felvett pénzügyi közvetítő;

6. „szervezet": jogi személy vagy jogi konstrukció, beleértve többek között a társaságot, a személyegyesítő társaságot, a bizalmi vagyonkezelési konstrukciót és az alapítványt;

7. „kollektív befektetési vállalkozás": egy ÁÉKBV, egy uniós ABA, vagy egy uniós ABAK által kezelt alternatív befektetési alap, illetve bármely más olyan kollektív befektetési vállalkozás, amely a forrás szerinti tagállam nemzeti szabályai vagy egy kettős adóztatási egyezmény alapján jogosult a forrásadó-többlet rendezésére, vagy egy olyan kollektív befektetési vállalkozás, amelynek mögöttes befektetői jogosultak a nevükben kérhető forrásadótöbblet-rendezésre, kivéve, ha az ilyen kollektív befektetési vállalkozás, annak vezetője vagy letétkezelője az adózási szempontból nem együttműködő országok és területek felülvizsgált európai uniós jegyzékéről szóló tanácsi következtetések I. mellékletében vagy az (EU) 2016/1675 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet ([9]) mellékletének I. táblázatában felsorolt valamely harmadik országban letelepedett;

8. „foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény": az (EU) 2016/2341 irányelv 6. cikkének 1. pontjában meghatározott, foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény;

9. „EUID": az (EU) 2017/1132 európai parlamenti és tanácsi irányelv ([10]) 16. cikkében említett európai egyedi azonosító;

10. „adóazonosító szám (TIN)": egy tagállamban a bejegyzett tulajdonos számára kiadott egyedi adózási célú azonosító;

11. „forrásadó-rendezési eljárás": olyan eljárás, amelynek során az értékpapírok utáni, esetlegesen forrásadó-többlettel járó osztalék- vagy kamatfizetésben részesülő bejegyzett tulajdonos mentesül a forrásadó-többlet megfizetése alól, vagy számára az ilyen forrásadó-többletet visszatérítik;

12. „illetékes hatóság": egy tagállam által az 5. cikkel összhangban kijelölt hatóság, beleértve minden olyan személyt, akit egy ilyen hatóság a nemzeti szabályokkal összhangban felhatalmaz arra, hogy ezen irányelv alkalmazásában a nevében eljárjon;

13. „értékpapír": egy nyilvánosan forgalmazott részvény vagy nyilvánosan forgalmazott kötvény;

14. „letéti igazolások": olyan pénzügyi eszközök, amelyek egy tagállam vagy harmadik ország tőkepiacán átruházhatók, és amelyek az Unión belüli valamely kibocsátó értékpapírjainak tulajdonjogát testesítik meg, miközben azokkal valamely tagállamban vagy harmadik országban lévő kereskedési helyszínen kereskednek, és azokkal a kibocsátó értékpapírjaitól függetlenül kereskednek;

15. „nagy méretű intézmény": az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 146. pontjában meghatározott nagy méretű intézmény;

16. „csoport": a 2002/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([11]) 2. cikkének 12. pontjában meghatározott csoport;

17. „forrásadó-kezelő": olyan szervezet, amely a forrás szerinti tagállam nemzeti szabályainak megfelelően felelős az értékpapírok utáni osztalék- vagy kamatfizetést terhelő forrásadó levonásáért, valamint e forrásadónak a forrás szerinti tagállam adóhatósága részére történő továbbításáért, illetve a nemzeti szabályokkal összhangban felhatalmazást kapott az említett forrásadó levonására és továbbítására;

([9]) A Bizottság (EU) 2016/1675 felhatalmazáson alapuló rendelete (2016. július 14.) az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a stratégiai hiányosságokkal rendelkező, kiemelt kockázatot jelentő harmadik országok megállapítása tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 254., 2016.9.20., 1. o.)

([10]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1132 irányelve (2017. június 14.) a társasági jog egyes vonatkozásairól (HL L 169., 2017.6.30., 46. o.).

([11]) Az Európai Parlament és a Tanács 2002/87/EK irányelve (2002. december 16.) a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítóintézetek és befektetési vállalkozások kiegészítő felügyeletéről, valamint a 73/239/EGK, a 79/267/EGK, a 92/49/EGK, a 92/96/EGK, a 93/6/EGK és a 93/22/EGK tanácsi irányelvek, illetve a 98/78/EK és 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek módosításáról (HL L 35., 2003.2.11., 1. o.).

18. „fordulónap”: az értékpapír-kibocsátó által kitűzött nap, amelyen – a pénzügyi közvetítő könyveiben szereplő kiegyenlített pozíciók könyvelési zárótételei alapján – meg kell határozni az említett értékpapír tulajdonosának személyazonosságát és az értékpapírokból eredő jogokat;

19. „kiegyenlítés”: olyan értékpapírügylet teljesítése, amelyet az ügyletben részt vevő felek kötelezettségeinek pénzeszköz-átutalás vagy értékpapírtranszfer vagy mindkettő révén történő kiegyenlítése céljából kötöttek meg, a 909/2014/EU rendelet 2. cikke (1) bekezdésének 7. pontjában meghatározottak szerint;

20. „bejegyzett tulajdonos”: bármely természetes vagy jogi személy, aki vagy amely értékpapírok utáni, valamely tagállamban forrásadó-köteles osztalékra vagy kamatra jogosult mint az értékpapírok fordulónapkori tulajdonosa, a még kiegyenlítésre váró ügyletekre vonatkozó, a forrás szerinti tagállam nemzeti szabályaival összhangban elvégezhető kiigazítások sérelme nélkül, továbbá aki vagy amely nem mások nevében eljáró pénzügyi közvetítő a szóban forgó osztalék vagy kamat tekintetében;

21. „befektetési számla”: a pénzügyi közvetítő által a bejegyzett tulajdonos részére biztosított egy vagy több olyan számla, amelyen annak értékpapírjait tartják vagy nyilvántartják;

22. „készpénzszámla”: egy vagy több olyan számla, amelyre a befektetési számlán tartott vagy nyilvántartott értékpapírokkal kapcsolatos fizetéseket teljesítik;

23. „jogvesztő nap”: az a nap, amelytől kezdve a részvényekkel a részvényekből eredő jogok – köztük adott esetben a közgyűlésen való részvétel és szavazás joga – nélkül kereskednek;

24. „a kifizetés időpontja”: az a nap, amikor egy nyilvánosan forgalmazott részvény utáni osztalékfizetés vagy egy nyilvánosan forgalmazott kötvény utáni kamatfizetés esedékes a bejegyzett tulajdonos részére;

25. „pénzügyi megállapodás”: olyan megállapodás vagy megállapodások sorozata, vagy bármely olyan szerződéses kötelezettség, amelynek alapján:

    a) az osztalékot fizető, nyilvánosan forgalmazott részvény tulajdonjogának valamely részét véglegesen vagy ideiglenesen egy kapcsolt vagy egy független félre ruházzák vagy ruházhatják; vagy

    b) az osztalékot – készpénzben vagy bármilyen más formában – részben vagy egészben ellentételezik a kapcsolt vagy független felek között;

26. „értékpapír-fizetési lánc”: az értékpapírok utáni osztalék- vagy kamatfizetést kezelő pénzügyi közvetítők láncolata az értékpapír-kibocsátótól az említett értékpapírok utáni osztalék- vagy kamatfizetésben részesülő bejegyzett tulajdonosig, amelybe beletartoznak azok a brókerek is, amelyek a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([12]) alapján engedélyezett befektetési vállalkozások vagy amelyek a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([13]) alapján engedélyezett hitelintézetek, amennyiben egy vagy több befektetési szolgáltatást nyújtanak vagy befektetési tevékenységeket végeznek, továbbá az illetőségük szerinti harmadik ország összehasonlítható szabályai alapján engedélyezett harmadik országbeli jogi személyek, amennyiben befektetési szolgáltatást nyújtanak vagy befektetési tevékenységeket végeznek;

27. „kettős adóztatási egyezmény”: kettő vagy több joghatóság között alkalmazandó megállapodás vagy egyezmény, amely a jövedelem és adott esetben a tőke kettős adóztatásának kizárásáról rendelkezik;

28. „forrás szerinti tagállam”: az osztalékot vagy kamatot fizető értékpapír kibocsátójának illetősége szerinti tagállam;

29. „gyors visszatérítési rendszer”: olyan rendszer, amelyben az osztalék- vagy kamatfizetés a forrásadó általános belföldi mértékének figyelembevételével történik, majd a forrásadó-többlet visszatérítését a 14. cikkben meghatározott határidőn belül kell kérelmezni;

30. „kifizetésnél biztosított forrásadókedvezmény-rendszer”: olyan rendszer, amelyben az alkalmazandó nemzeti szabályokkal vagy nemzetközi megállapodásokkal, például a vonatkozó kettős adóztatási egyezménnyel összhangban a megfelelő forrásadó-mértéket az osztalék- vagy kamatfizetés időpontjában alkalmazzák;

([12]) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.).

([13]) Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

31. „kifizetésnél biztosított átfogó forrásadókedvezmény-rendszer”: olyan kifizetésnél biztosított forrásadókedvezmény-rendszer, amelyet valamely tagállam alkalmaz, és amely megfelel a következő feltételek mindegyikének:

    a) minden olyan természetes személy vagy szervezet számára biztosítja a forrásadó-kedvezmény igénybevételét, aki vagy amely a forrás szerinti tagállam nemzeti szabályaival vagy adott esetben egy kettős adóztatási egyezménnyel összhangban kedvezményre jogosult;

    b) az a) pont szerinti minden természetes személy vagy szervezet számára a kifizetés időpontjában biztosítja a forrásadó-kedvezményt, kivéve az ilyen kedvezményt alkalmazó tagállam által előírt információk szolgáltatásának elmulasztása esetén;

    c) a 11. cikk (2) bekezdésében meghatározott körülmények fennállásának kivételével, a tagállam nem zárja ki forrásadó-rendezés iránti kérelmeket;

    d) a 11. cikk (2) bekezdésében meghatározott körülmények fennállásának kivételével, a tagállam nem követel meg további információkat a forrásadó-kedvezményre jogosult természetes személytől vagy szervezettől vagy a forrásadó-kezelőtől eltérő pénzügyi közvetítőtől, valamint nem ír elő további kötelezettségeket a kedvezményre jogosult természetes személy vagy szervezet vagy a forrásadó-kezelőtől eltérő pénzügyi közvetítő számára az adott esetben a 12., a 13. és a 15. cikkben meghatározott információkon és kötelezettségeken túl;

    e) a tagállam felelősségi szabályokat állapított meg a kifizetésnél biztosított forrásadókedvezmény-rendszer alkalmazása következtében az adott tagállamnál felmerülő forrásadóbevétel-kiesés egészére vagy részére vonatkozóan; és

    f) a tagállam szabályokat állapított meg az említett kifizetésnél biztosított forrásadókedvezmény-rendszerre vonatkozó nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó, hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókra vonatkozóan;

32. „piaci kapitalizáció”: valamely tagállamban képviselettel rendelkező azon társaságok nyilvánosan forgalmazott részvényeinek összértéke – az ESMA által évente közzétett adatok alapján –, amelyek részvényeit bevezették valamely szabályozott piacra vagy multilaterális kereskedési rendszerbe;

33. „piaci kapitalizációs arány”: egy adott tagállam egy adott év december 31. napján fennálló piaci kapitalizációjának az Unió ugyanazon év december 31. napján fennálló teljes piaci kapitalizációjához viszonyított, százalékban kifejezett aránya;

34. „általános visszatérítési rendszer”: olyan rendszer, amelyben az osztalék- vagy kamatfizetés a forrásadó általános belföldi mértékének figyelembevételével történik, majd a forrásadó-többlet visszatérítését nem a 14. cikkben meghatározott eljárás keretében kérelmezik;

35. „befektetési vállalkozás”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott befektetési vállalkozás;

36. az „ÁÉKBV” a 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([14]) 1. cikkének (2) bekezdésében meghatározott ÁÉKBV;

37. az „uniós ABA” a 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([15]) 4. cikke (1) bekezdésének k) pontjában meghatározott uniós ABA;

38. „uniós ABAK”: a 2011/61/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének l) pontjában meghatározott uniós ABAK.

(2) Az e cikk (1) bekezdése 2. és 3. pontjának alkalmazásában a „szabályozott piac”, a „multilaterális kereskedési rendszer” és a „szervezett kereskedési rendszer” a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 21., 22., illetve 23. pontjában meghatározott szabályozott piacot, multilaterális kereskedési rendszert és szervezett kereskedési rendszert jelenti.

(3) Az (1) bekezdés 20. pontjának alkalmazásában a forrás szerinti tagállamok a nemzeti szabályaikkal összhangban a mögöttes értékpapírok tulajdonosa helyett a letéti igazolások tulajdonosát tekinthetik bejegyzett tulajdonosnak, mintha a letéti igazolások tulajdonosa közvetlenül fektetett volna be az említett értékpapírokba.

([14]) Az Európai Parlament és a Tanács 2009/65/EK irányelve (2009. július 13.) az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).

([15]) Az Európai Parlament és a Tanács 2011/61/EU irányelve (2011. június 8.) az alternatívbefektetésialap-kezelőkről, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 174., 2011.7.1., 1. o.).

II. FEJEZET

Digitális adóügyi illetőségigazolás

4. cikk

Digitális adóügyi illetőségigazolás (eTRC)

(1) A tagállamok automatizált eljárást vezetnek be a digitális adóügyi illetőségigazolások (a továbbiakban: eTRC) kiállítására a joghatósági területükön adóügyi illetőséggel rendelkezőnek minősülő természetes személyek és szervezetek számára.

(2) A (4) bekezdésre is figyelemmel, a tagállamok a kérelem benyújtásától számított 14 naptári napon belül kiállítják az eTRC-t azon információk alapján, amelyekről a kiállítás időpontjában a kiállító hatóság tudomással bír. Az eTRC-nek meg kell felelnie az I. melléklet szerinti technikai követelményeknek, és tartalmaznia kell a következő információkat:

a) ha az adózó természetes személy: vezeték- és utónév, születési idő, valamint adóazonosító szám, illetve annak hiányában bármely, adóügyi célra használt, funkcionálisan egyenértékű azonosító;

b) ha az adózó szervezet: név, adóazonosító szám, illetve annak hiányában bármely, adóügyi célra használt, funkcionálisan egyenértékű azonosító, valamint, amennyiben rendelkezésre áll, az európai egyedi azonosító (EUID) vagy a jogalany-azonosító (LEI), vagy bármely olyan jogalany-nyilvántartási szám, amely az eTRC által lefedett időszak teljes időtartamára érvényes;

c) az adózó címe;

d) az eTRC kiállításának dátuma;

e) a lefedett időszak;

f) az eTRC-t kiállító adóhatóság;

g) adott esetben egy vagy több olyan kettős adóztatási egyezmény, amely alapján az adózó kéri, hogy adóügyi illetőséggel rendelkezőnek tekintsék a kiállító tagállamban;

h) bármely egyéb olyan információ, amely szükséges az adózó adóügyi illetőségének bizonyításához, amennyiben az eTRC-t nem az Unión belüli forrásadótöbblet-rendezés céljára használják fel.

(3) Az eTRC-nek:

a) olyan időszakot kell lefednie, amely a kiállító tagállamban alkalmazandó szabályok szerint nem haladja meg azt a naptári évet vagy pénzügyi évet, amelyre vonatkozóan azt kiállították; és

b) az adóügyi illetőség igazolására érvényesnek kell lennie a lefedett időszak során, kivéve abban az esetben, ha az eTRC-t kiállító tagállam bizonyítékkal rendelkezik arról, hogy az a személy, akire az eTRC vonatkozik, az említett időszak egészében vagy egy részében nem rendelkezik adóügyi illetőséggel a joghatósági területén, és a tagállam teljesen vagy részben érvényteleníti az eTRC-t.

(4) Ha egy adott adózó adóügyi illetőségének ellenőrzéséhez 14 naptári napnál hosszabb időre van szükség, a tagállam tájékoztatja az eTRC-t kérelmező természetes személyt vagy szervezetet a szükséges többletidőről és a késedelem okairól.

(5) A tagállamok a (3) bekezdéssel összhangban elismerik a más tagállamok által kiállított eTRC-t az adózónak az adott másik tagállamban való adóügyi illetőségének bizonyítékaként, a tagállamok azon lehetőségének sérelme nélkül, hogy bizonyítsák a saját joghatósági területükön az említett adózó adóügyi illetőséget.

(6) A tagállam meghozza a megfelelő intézkedéseket annak előírására, hogy a joghatósági területén adóügyi illetőséggel rendelkezőnek minősülő természetes személy vagy szervezet tájékoztassa az eTRC-t kiállító adóhatóságot minden olyan változásról, amely érintheti az eTRC érvényességét vagy tartalmát.

(7) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak előírására, hogy eTRC kiállítására kerüljön sor, amikor egy tagállamban adóügyi illetőséggel rendelkezőnek minősülő valamely természetes személynek vagy szervezetnek az adóügyi illetőség igazolására van szüksége egy kifizetésnél biztosított forrásadó-kedvezmény vagy egy gyors visszatérítés

kérelmezése céljából, a joghatósági területükön adóügyi illetőséggel rendelkező személy által kibocsátott, nyilvánosan forgalmazott részvények után járó osztalékkal, vagy adott esetben nyilvánosan forgalmazott kötvények után járó kamattal kapcsolatos forrásadó-többlet rendezése érdekében.

(8) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza az eTRC kiállítására vonatkozó egységes számítógépes formanyomtatványokat, ideértve a nyelvhasználati szabályokat és a technikai protokollokat, többek között a biztonsági szabványokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 21. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

III. FEJEZET

Forrásadó-rendezési eljárás

1. szakasz

Tanúsított pénzügyi közvetítők

5. cikk

A tanúsított pénzügyi közvetítők nemzeti nyilvántartása

(1) A 2. cikk (2) és (4) bekezdésében említett tagállamok létrehozzák a tanúsított pénzügyi közvetítők nemzeti nyilvántartását.

(2) Azok a 2. cikk (3) és (5) bekezdésében említett tagállamok, amelyek a III. fejezet alkalmazása mellett döntenek, létrehozzák a tanúsított pénzügyi közvetítők nemzeti nyilvántartását.

(3) Az (1) vagy a (2) bekezdés szerint nemzeti nyilvántartást létrehozó tagállamok kijelölik a nemzeti nyilvántartás vezetéséért és frissítéséért felelős illetékes hatóságot.

(4) A nemzeti nyilvántartásoknak a tanúsított pénzügyi közvetítőkre vonatkozóan a következő információkat kell tartalmazniuk:

a) a tanúsított pénzügyi közvetítő neve;

b) a tanúsított pénzügyi közvetítő nyilvántartásba vételének napja;

c) a tanúsított pénzügyi közvetítő elérhetőségei és – ha van – honlapja;

d) az EUID, vagy ha a tanúsított pénzügyi közvetítő nem rendelkezik EUID-val, a jogalany-azonosító (LEI) vagy az illetősége szerinti ország által kiadott bármely jogalany-nyilvántartási szám.

(5) E cikk és a 10–15. cikk alkalmazásában a tagállamok engedélyezik a tanúsított pénzügyi közvetítők számára, hogy vállalják a 10–15. cikkben meghatározott kötelezettségeket és feladatokat az értékpapír-fizetési lánc részét képező, nem tanúsított pénzügyi közvetítőnek minősülő valamely pénzügyi közvetítő pozíciója tekintetében, amennyiben erről a pénzügyi közvetítő és a tanúsított pénzügyi közvetítő megállapodott.

(6) A nemzeti nyilvántartásokat egy bizottsági honlapon keresztül nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni a tanúsított pénzügyi közvetítőknek a 6. cikkben említett európai portálján (a továbbiakban: a portál), és a nyilvántartásokat legalább havonta egyszer frissíteni kell.

(7) Továbbra is a tagállamok felelnek a pénzügyi közvetítők nemzeti nyilvántartásaikba történő felvételével vagy felvételének elutasításával, illetve a pénzügyi közvetítők nemzeti nyilvántartásaikból való törlésével, valamint a pénzügyi közvetítőkre kiszabott intézkedésekkel kapcsolatos határozatokért.

(8) A (7) bekezdésben említett határozatokból fakadó bármilyen jogot és kötelezettséget a megfelelő tagállam által az érintett pénzügyi közvetítőnek küldött értesítéstől kell alkalmazni.

(9) A Bizottság semmilyen körülmények között nem vonható felelősségre a portálon található tartalomért, illetve a pénzügyi közvetítők nemzeti nyilvántartásba vételével vagy nyilvántartásba vételének elutasításával, vagy a pénzügyi közvetítők nemzeti nyilvántartásaikból való törlésével, illetve a pénzügyi közvetítőkre a tagállamok által kiszabott bármely intézkedéssel kapcsolatos, a tagállamok közötti információcsere elmaradásáért.

6. cikk

A tanúsított pénzügyi közvetítők európai portáljának kialakítása és működése

(1) A Bizottság önállóan vagy harmadik fél igénybevételével alakítja ki és működteti a tanúsított pénzügyi közvetítők európai portálját (a továbbiakban: a portál).

(2) Ha a Bizottság úgy dönt, hogy harmadik fél igénybevételével alakítja ki vagy működteti a portált, a Bizottság választja ki a harmadik felet, és az (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([16]) összhangban hajtja végre az említett harmadik féllel kötött megállapodást.

(3) A portál az az elektronikus hozzáférési pont, amely a pénzügyi közvetítőknek a tagállamok nemzeti nyilvántartásaiban való nyilvántartásba vételére irányuló kérelem benyújtását szolgálja. A portál ad helyet a pénzügyi közvetítők nemzeti nyilvántartásba vételével vagy nyilvántartásba vételének elutasításával, valamint a pénzügyi közvetítők nemzeti nyilvántartásból való törlésével, továbbá a pénzügyi közvetítőkre kiszabott intézkedésekkel kapcsolatos, tagállamok közötti információcserének.

(4) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az ezen irányelv 7., 8. és 9. cikke alapján előírt információkat továbbítsák a portálra, valamint biztosítják, hogy nemzeti nyilvántartásaik interoperábilisak legyenek a portállal.

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza a portál működésére vonatkozó technikai előírásokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 21. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

7. cikk

A tanúsított pénzügyi közvetítőként való nyilvántartásba vétel követelménye

(1) Az 5. cikkel összhangban nemzeti nyilvántartást vezető tagállamok előírják egyrészt minden olyan nagy méretű intézmény számára, amely a joghatósági területükön adóügyi illetőséggel rendelkező személy által kibocsátott értékpapírok utáni osztalék- és adott esetben kamatfizetéseket kezel, másrészt az említett kifizetések tekintetében forrásadó-kezelőnek minősülő, a 3. cikk (1) bekezdése 4. pontjában említett központi értéktárak számára, hogy kérjék a nyilvántartásba vételüket az adott tagállam nemzeti nyilvántartásában.

(2) Az 5. cikkel összhangban nemzeti nyilvántartást vezető tagállamok kérelemre lehetővé teszik a 8. cikk követelményeinek megfelelő pénzügyi közvetítők említett nemzeti nyilvántartásba történő felvételét.

8. cikk

A nyilvántartásba vételi eljárás

(1) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben egy pénzügyi közvetítő a nemzeti nyilvántartásukban történő felvételre irányuló kérelmet nyújt be, az említett kérelmet annak benyújtásától számított három hónapon belül elbírálják, feltéve, hogy a pénzügyi közvetítő bizonyítja, hogy az alábbi követelmények mindegyikének megfelel:

a) a pénzügyi közvetítő adóügyi illetősége valamely tagállamban, illetve az adózási szempontból nem együttműködő országok és területek felülvizsgált európai uniós jegyzékéről szóló tanácsi következtetések I. mellékletében vagy az (EU) 2016/1675 felhatalmazáson alapuló rendelet mellékletének I. táblázatában nem szereplő harmadik országbeli joghatóságban van;

b) ha a kérelmező pénzügyi közvetítő hitelintézet, befektetési vállalkozás vagy központi értéktár, az adóügyi illetőség szerinti joghatóság érintett illetékes hatósága által kiadott engedély letéti őrzési tevékenységek végzésére; vagy ha a kérelmező pénzügyi közvetítő központi értéktár, az adóügyi illetőség szerinti joghatóság érintett illetékes hatósága által kiadott engedély ilyen tevékenységek végzésére; ha egy harmadik országbeli joghatóságban adóügyi illetőséggel rendelkező kérelmező pénzügyi közvetítő olyan nemzeti szabályok alapján kapta meg az említett engedélyét, amelyeket valamely tagállam nem ítél adott esetben a 2013/36/EU irányelvvel, illetve a 2014/65/EU irányelvvel összehasonlíthatónak, az említett tagállam úgy tekintheti, hogy ez a követelmény nem teljesül;

([16]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU, Euratom) 2018/1046 rendelete (2018. július 18.) az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról, az 1296/2013/EU, az 1301/2013/EU, az 1303/2013/EU, az 1304/2013/EU, az 1309/2013/EU, az 1316/2013/EU, a 223/2014/EU és a 283/2014/EU rendelet és az 541/2014/EU határozat módosításáról, valamint a 966/2012/EU, Euratom rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 193., 2018.7.30., 1. o.).

c) nyilatkozat az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv ([17]) rendelkezéseinek való megfelelésről, illetve az adózási szempontból nem együttműködő országok és területek felülvizsgált európai uniós jegyzékéről szóló tanácsi következtetések I. mellékletében vagy az (EU) 2016/1675 felhatalmazáson alapuló rendelet mellékletének I. táblázatában nem szereplő harmadik országbeli joghatóság összehasonlítható szabályainak való megfelelésről.

(2) A tagállamok engedélyezik a tanúsított pénzügyi közvetítők számára, hogy egy ugyanahhoz a csoporthoz tartozó másik pénzügyi közvetítő nevében eljárjanak, és teljesítsék a 7. cikkben meghatározott kötelezettséget, valamint a 10–15. cikkben meghatározott kötelezettségeket és feladatokat.

(3) Ha a kérelmező pénzügyi közvetítő olyan harmadik országban rendelkezik adóügyi illetőséggel, amelyben sem a 2010/24/EU irányelv, sem az adók behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról rendelkező valamely egyezmény nem alkalmazható a 18. cikk szerinti, a forrásadóból származó kiesett bevételek részben vagy egészben történő behajtására, az a tagállam, amelyhez a kérelmet benyújtották, elégséges és arányos mértékű garanciákat írhat elő a forrásadó-rendezés iránti kérelemhez kapcsolódó, említett bevételkiesés behajtásának biztosítása érdekében.

(4) A tagállamok elutasíthatják a nyilvántartásba vétel iránti kérelmet, amennyiben:

a) az érintett pénzügyi közvetítő egy vagy több, valamely tagállam nemzeti szabályai vagy másik joghatóság szabályai szerint szabálysértést vagy jogsértést követett el, és e szabálysértések vagy jogsértések forrásadóbevétel-kiesést okoztak; vagy

b) valamely tagállam vagy másik joghatóság vizsgálatot kezdett olyan potenciális adócsalás vagy adóvisszaélés tárgyában az érintett pénzügyi közvetítővel kapcsolatban, amely forrásadóbevétel-kiesést okozhat.

Az a) pont alkalmazásában a forrás szerinti tagállam csak annyiban veszi figyelembe az ilyen szabálysértéseket vagy jogsértéseket, amennyiben azok legfeljebb 10 évvel a nyilvántartásba vétel iránti kérelem benyújtása előtt váltak ismertté az adott tagállam számára.

(5) A pénzügyi közvetítőknek indokolatlan késedelem nélkül értesíteniük kell a tagállam illetékes hatóságát az (1) bekezdés a)–c) pontja alapján szolgáltatott információkban bekövetkezett bármely változásról.

(6) Amennyiben a nyilvántartásba vétel iránti kérelem az (4) bekezdés alapján elutasításra kerül, a tagállam gondoskodik arról, hogy a pénzügyi közvetítőnek lehetősége legyen egy másik, nyilvántartásba vétel iránti kérelmet benyújtani, ha a tagállam megállapítja, hogy az elutasításhoz vezető körülményeket orvosolták.

9. cikk

Törlés a nemzeti nyilvántartásból

(1) A tagállamok bármely, a 7. cikk (2) bekezdése alapján nyilvántartásba vett tanúsított pénzügyi közvetítőt törölnek a nemzeti nyilvántartásukból, amennyiben a pénzügyi közvetítő:

a) kéri az említett törlést; vagy

b) már nem felel meg a 8. cikk követelményeinek.

(2) A tagállamok bármely, a 7. cikk (2) bekezdése alapján nyilvántartásba vett tanúsított pénzügyi közvetítőt törölhetnek a nemzeti nyilvántartásukból, amennyiben:

a) megállapítást nyert, hogy a tanúsított pénzügyi közvetítő nem teljesítette az ezen irányelv, az (EU) 2015/849 irányelv, illetve az adóügyi illetőség szerinti harmadik ország összehasonlítható szabályai szerinti kötelezettségeit; vagy

b) megállapítást nyert, hogy a tanúsított pénzügyi közvetítő egy vagy több, valamely tagállam nemzeti szabályai vagy egy másik joghatóság szabályai szerinti szabálysértést vagy jogsértést követett el, és e szabálysértések vagy jogsértések forrásadóbevétel-kiesést okoztak; vagy

c) valamely tagállam vagy egy másik joghatóság vizsgálatot kezdett a tanúsított pénzügyi közvetítővel kapcsolatban olyan potenciális adócsalás vagy adóvisszaélés tárgyában, amely forrásadóbevétel-kiesést okozhat.

([17]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.).

A b) pont alkalmazásában a forrás szerinti tagállam csak annyiban veszi figyelembe az ilyen szabálysértéseket vagy jogsértéseket, amennyiben azok legfeljebb 10 évvel a pénzügyi közvetítő nyilvántartásból való törlése előtt váltak ismertté az adott tagállam számára.

(3) A tagállamok megtilthatják bármely, a 7. cikk (1) bekezdése alapján nyilvántartásba vett tanúsított pénzügyi közvetítő számára, hogy ezen irányelv értelmében forrásadó-rendezést kérjen, amennyiben:

a) megállapítást nyert, hogy a tanúsított pénzügyi közvetítő nem teljesítette az ezen irányelv, az (EU) 2015/849 irányelv, illetve az adóügyi illetőség szerinti harmadik ország összehasonlítható szabályai szerinti kötelezettségeit; vagy

b) megállapítást nyert, hogy a tanúsított pénzügyi közvetítő egy vagy több, valamely tagállam nemzeti szabályai vagy egy másik joghatóság szabályai szerinti szabálysértést vagy jogsértést követett el, és e szabálysértések vagy jogsértések forrásadóbevétel-kiesést okoztak; vagy

c) valamely tagállam vagy egy másik joghatóság vizsgálatot kezdett a tanúsított pénzügyi közvetítővel kapcsolatban olyan potenciális adócsalás vagy adóvisszaélés tárgyában, amely forrásadóbevétel-kiesést okozhat.

A b) pont alkalmazásában a forrás szerinti tagállam csak annyiban veszi figyelembe az ilyen szabálysértéseket vagy jogsértéseket, amennyiben azok legfeljebb 10 évvel a forrásadó-rendezés kérelmezésének megtiltása előtt váltak ismertté az adott tagállam számára.

Amennyiben egy tagállam az e bekezdés szerinti tilalmat alkalmazza egy tanúsított pénzügyi közvetítő tekintetében, a nemzeti nyilvántartásban szereplő információt ennek megfelelően haladéktalanul frissíti.

(4) Amennyiben egy tagállam egy pénzügyi közvetítőt az (1) vagy a (2) bekezdés alapján töröl a nemzeti nyilvántartásból, vagy egy tanúsított pénzügyi közvetítő számára a (3) bekezdés alapján megtiltja a forrásadó-rendezés kérelmezését, a tagállam gondoskodik róla, hogy a pénzügyi közvetítő újra nyilvántartásba vételre kerüljön, illetve annak lehetősége legyen egy másik, forrásadó-rendezés iránti kérelmet benyújtani, amennyiben a tagállam megállapítja, hogy a törléshez, illetve tilalomhoz vezető körülményeket orvosolták.

2. szakasz

Adatszolgáltatás

10. cikk

Adatszolgáltatási kötelezettség

(1) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy előírják a nemzeti nyilvántartásukban szereplő tanúsított pénzügyi közvetítők számára, hogy a kifizetés időpontjának hónapját követő második hónapon belül továbbítsák az illetékes hatóságuknak a II. melléklet A–E. részében említett információkat. Ha egy ügylet bármely része tekintetében függőben van a kiegyenlítési megbízás, a tanúsított pénzügyi közvetítőnek jeleznie kell, hogy melyik rész kiegyenlítése van függőben.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett információkon túlmenően a tagállamok előírhatják a nemzeti nyilvántartásukban szereplő tanúsított pénzügyi közvetítők számára, hogy a kifizetés időpontjának hónapját követő második hónapon belül továbbítsák az illetékes hatóságuknak a II. melléklet F., valamint adott esetben G. részében említett információkat is.

(3) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy előírják az 5. cikk (5) bekezdésében említett tanúsított pénzügyi közvetítők számára, hogy továbbítsák az illetékes hatóságuknak az e cikk (1) bekezdésében – vagy adott esetben az e cikk (2) bekezdésében – említett információkat az értékpapír-fizetési lánc azon részére vonatkozóan, amely tekintetében a fizetést kezelő pénzügyi közvetítő nem tanúsított pénzügyi közvetítő.

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdés ellenére, a tagállamok meghozhatják a szükséges intézkedéseket annak előírására, hogy kizárólag a forrásadó-kezelő vagy az érintett értékpapír-fizetési láncban részt vevő, az illetékes hatóságuk által vagy a nemzeti szabályok alapján kijelölt valamely tanúsított pénzügyi közvetítő továbbítsa az említett bekezdésekben említett információkat az illetékes hatóságnak. A tanúsított pénzügyi közvetítőknek az említett információkat az értékpapír-fizetési lánc mentén sorban kell továbbítaniuk, az adott tanúsított pénzügyi közvetítőnek az azon értékpapír-fizetési láncban elfoglalt pozíciója tekintetében, amelybe tartozik, oly módon, hogy az információk végül eljussanak a forrásadó-kezelőhöz vagy az érintett tanúsított pénzügyi közvetítőhöz.

(5) Azok a 2. cikk (5) bekezdésében említett tagállamok, amelyek a III. fejezet alkalmazása mellett döntenek, és az 5. cikkel összhangban létrehozott nemzeti nyilvántartást vezetnek, nem írhatják elő a II. melléklet E. részében említett információk szolgáltatását.

(6) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza a II. mellékletben említett információk szolgáltatására szolgáló egységes számítógépes formanyomtatványokat – ideértve a nyelvhasználati szabályok meghatározását is –, valamint a kommunikációs csatornákra vonatkozó követelményeket. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 21. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(7) A tagállamok előírják a nemzeti nyilvántartásukban szereplő tanúsított pénzügyi közvetítők számára, hogy 10 évig őrizzék meg a szolgáltatott információkat alátámasztó dokumentációt, és biztosítsanak hozzáférést a forrásadóra vonatkozó szabályok helyes alkalmazásához szükséges minden egyéb információhoz, továbbá előírják a tanúsított pénzügyi közvetítők számára, hogy az ellenőrzés befejezését követően haladéktalanul, de legkésőbb az adatszolgáltatást követő 10 éven belül töröljék vagy anonimizálják az említett dokumentációban szereplő személyes adatokat.

3. szakasz

Forrásadó-rendezési rendszerek

11. cikk

Kifizetésnél biztosított forrásadó-kedvezmény vagy gyors visszatérítés iránti kérelem

(1) A forrás szerinti tagállamok előírják a forrás szerinti tagállamban adóügyi illetőséggel rendelkező személy által teljesített osztalék- vagy kamatfizetésben részesülő bejegyzett tulajdonos befektetési számláját vezető tanúsított pénzügyi közvetítők számára, hogy a bejegyzett tulajdonos nevében kérjék a forrásadó-rendezést a 13. vagy adott esetben a 14. cikk alapján, amennyiben teljesülnek a következő feltételek:

a) a bejegyzett tulajdonos felhatalmazta a tanúsított pénzügyi közvetítőt, hogy a nevében forrásadó-rendezést kérjen; és

b) a tanúsított pénzügyi közvetítő a 12. vagy adott esetben a 15. cikkel összhangban ellenőrizte és megállapította a bejegyzett tulajdonos forrásadó-rendezésre való jogosultságát.

(2) Az e cikk (1) bekezdése ellenére, a tagállamok teljesen vagy részben kizárhatják a 13. és 14. cikk szerinti rendszerekben történő forrásadó-rendezés iránti kérelmeket azokban az esetekben, amelyekben a következő körülmények bármelyike fennáll:

a) az osztalékot olyan nyilvánosan forgalmazott részvény után fizették ki, amelyet a bejegyzett tulajdonos a jogvesztő napot megelőző öt napon belül végrehajtott ügyletben szerzett meg;

b) a forrásadó-rendezés iránti kérelemmel érintett, mögöttes értékpapír utáni osztalékfizetés olyan pénzügyi megállapodáshoz kapcsolódik, amelynek kiegyenlítésére, lejártára vagy más módon való megszűnésére a jogvesztő napig nem került sor;

c) az értékpapír-fizetési láncban részt vevő pénzügyi közvetítők legalább egyike nem tanúsított pénzügyi közvetítő, és egyetlen tanúsított pénzügyi közvetítő sem vállalta magára az 5. cikk (5) bekezdésével összhangban az említett pénzügyi közvetítő pozícióját a 10. cikk alkalmazásában;

d) forrásadó alóli mentesség kérelmezésére került sor;

e) nem kettős adóztatási egyezményből fakadó kedvezményes forrásadó-mérték kérelmezésére került sor;

f) az osztalékfizetés összege bejegyzett tulajdonosonként és kifizetési időpontonként meghaladja a legalább 100 000 EUR bruttó összeget.

Az e bekezdés első albekezdése f) pontjának alkalmazásában az osztalékfizetés összegét a kollektív befektetési vállalkozásban tulajdonviszonyt megtestesítő értékpapírt tartó befektetőre jutó bruttó osztalékösszeg alapján kell megállapítani, amennyiben a 15. cikk (2) bekezdésének a) vagy adott esetben b) pontja értelmében az említett mögöttes befektető jogosult a forrásadó-rendezésre.

(3) A (2) bekezdés f) pontja nem alkalmazandó, ha a forrásadó-többlet rendezésére a következők valamelyike jogosult:

a) valamely tagállam kötelező nyugdíjrendszere vagy egy foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató, az (EU) 2016/2341 irányelv 9. cikke (1) bekezdésének megfelelően valamely tagállamban bejegyzett vagy engedélyezett intézmény; vagy

b) olyan kollektív befektetési vállalkozás, amely a 2009/65/EK irányelv 1. cikkének (1) bekezdésével összhangban létrehozott ÁÉKBV, egy uniós ABA vagy egy uniós ABAK.

(4) A (2) bekezdést alkalmazni kell bármely olyan megállapodás esetében, amelynek alapján az osztalékfizetést több részre bontják, illetve amelynek alapján a (3) bekezdés b) pontjában említettől eltérő kollektív befektetési vállalkozást alapítanak pusztán abból a célból, hogy az osztalékfizetés összege a (2) bekezdés f) pontjában említett összeg alatt maradjon.

(5) Az (1) bekezdés ellenére, amennyiben egy bejegyzett tulajdonos befektetési számláját vezető pénzügyi közvetítő nem tanúsított pénzügyi közvetítő, a tagállamok lehetővé teszik egy tanúsított pénzügyi közvetítő számára, hogy a 13. vagy adott esetben a 14. cikk értelmében forrásadó-rendezést kérjen, figyelemmel az 5. cikk (5) bekezdésére és a 10. cikkre is.

(6) A 13. vagy adott esetben a 14. cikk szerinti forrásadó-rendezési rendszerek nem korlátozhatják a tagállamok nemzeti szabályaik alapján fennálló ellenőrzési jogköreit azon adózott jövedelem vonatkozásában, amelyre az említett forrásadó-rendezést alkalmazták, továbbá nem érinthetik a tagállamok adóztatási jogát.

(7) Amennyiben ezen irányelv hatálybalépését megelőzően egy tagállam kifizetésnél biztosított forrásadókedvezmény-rendszerrel vagy gyors visszatérítési rendszerrel vagy ezek kombinációjával rendelkezik, továbbá az említett tagállam a 2. cikk alapján alkalmazza a III. fejezetet, e tagállam gondoskodik arról, hogy az említett rendszer megfeleljen a III. fejezetnek az ezen irányelv hatálya alá tartozó valamennyi forrásadó-rendezés iránti kérelem tekintetében, azaz a nyilvánosan forgalmazott részvények után külföldi illetőségű személyek részére fizetett osztalékra, valamint, amennyiben a tagállam úgy határoz, hogy a nyilvánosan forgalmazott kötvények után a külföldi illetőségű személyek részére fizetett kamatot is ide vonja, akkor az ilyen kamatra vonatkozó forrásadó-rendezés tekintetében. A tagállamok emellett fenntarthatják és alkalmazhatják az olyan meglévő nemzeti, kifizetésnél biztosított forrásadókedvezmény-rendszerüket az e cikk (2) bekezdésének e) pontjában említett esetekre, amelynek keretében ellenőrzések végzésére kerül sor a következők érdekében:

a) egyenlő bánásmód biztosítása a belföldi és a határokon átnyúló helyzetek tekintetében az Európai Unió működéséről szóló szerződés IV. címe 2. és 4. fejezetének való megfelelés érdekében; vagy

b) kedvezményes forrásadó-mértékek alkalmazása a 2003/49/EK ([18]) vagy a 2011/96/EU tanácsi irányelvvel ([19]) összhangban.

12. cikk

A bejegyzett tulajdonos jogosultsága tekintetében végzett átvilágítás

(1) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak előírása céljából, hogy a 13. vagy adott esetben a 14. cikk alapján a bejegyzett tulajdonos nevében forrásadó-rendezést kérelmező tanúsított pénzügyi közvetítő nyilatkozatot szerezzen be a bejegyzett tulajdonostól arra vonatkozóan, hogy a bejegyzett tulajdonos:

a) a forrás szerinti tagállam nemzeti szabályai vagy adott esetben egy kettős adóztatási egyezmény alapján jogosult az osztalék vagy kamat tekintetében a forrásadó-rendezésre, megjelölve a jogalapot és az alkalmazandó forrásadó-mértéket; és

b) amennyiben a forrás szerinti tagállam ezt előírja, a forrás szerinti tagállam nemzeti szabályai vagy adott esetben egy kettős adóztatási egyezmény alapján az osztalék vagy kamat tekintetében a tényleges tulajdonos; és

c) részt vett-e vagy sem a nyilvánosan forgalmazott mögöttes részvényhez kapcsolódó olyan pénzügyi megállapodásban, amelynek kiegyenlítésére, lejártára vagy más módon való megszűnésére a jogvesztő napig nem került sor; és

d) vállalja, hogy indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja a tanúsított pénzügyi közvetítőt a körülményeiben bekövetkezett bármely változásról.

(2) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak előírása céljából, hogy a 13. és adott esetben a 14. cikk alapján a bejegyzett tulajdonos nevében forrásadó-rendezést kérelmező tanúsított pénzügyi közvetítők a rendelkezésükre álló információk alapján ellenőrizzék az alábbiakat:

([18]) A Tanács 2003/49/EK irányelve (2003. június 3.) a különböző tagállambeli társult vállalkozások közötti kamat- és jogdíjfizetések közös adózási rendszeréről (HL L 157., 2003.6.26., 49. o.).

([19]) A Tanács 2011/96/EU irányelve (2011. november 30.) a különböző tagállamok anya- és leányvállalatai esetében alkalmazandó adóztatás közös rendszeréről (HL L 345., 2011.12.29., 8. o.).

a) a bejegyzett tulajdonos részére kiadott eTRC, vagy a harmadik országbeli adóügyi illetőségnek a forrás szerinti tagállam által megfelelőnek ítélt igazolása;

b) az a) pont ellenére, a forrás szerinti tagállam által megfelelőnek ítélt dokumentáció, azokban az esetekben, amikor a bejegyzett tulajdonos olyan szervezet, amelynek részére nem lehet eTRC-t kiállítani, illetve amely nem tud harmadik országbeli adóügyi illetőségre vonatkozó igazolást beszerezni, mivel a szóban forgó szervezetet adózási szempontból nem veszik figyelembe, a bevételét vagy annak egy részét pedig a szervezetben részesedéssel rendelkező személyek szintjén adóztatják, mindazonáltal a forrás szerinti tagállam nemzeti szabályai vagy adott esetben egy kettős adóztatási egyezmény alapján az említett szervezet jogosult az osztalék vagy kamat tekintetében a forrásadó-rendezésre;

c) a bejegyzett tulajdonos e cikk (1) bekezdése szerinti nyilatkozata és adóügyi illetősége azon információk alapján, amelyeket a tanúsított pénzügyi közvetítő beszerzett vagy köteles beszerezni, ideértve többek között azokat az információkat, amelyeket egyéb adózási célokból vagy a pénzmosás elleni küzdelemre vonatkozó, az (EU) 2015/849 irányelv értelmében a tanúsított pénzügyi közvetítőre alkalmazandó előírások alapján gyűjtöttek, illetve a harmadik országokban előírt hasonló információkat;

d) a bejegyzett tulajdonos egyedi kedvezményes forrásadó-mértékre való jogosultsága a forrás szerinti tagállam nemzeti szabályainak megfelelően vagy a forrás szerinti tagállam és azon joghatóság között létrejött kettős adóztatási egyezménynek megfelelően, ahol a bejegyzett tulajdonos adóügyi illetőséggel rendelkezik;

e) osztalékfizetés esetén bármely olyan pénzügyi megállapodás esetleges megléte, amelynek kiegyenlítésére, lejártára vagy más módon való megszűnésére a jogvesztő napig nem került sor;

f) osztalékfizetés esetén: a mögöttes részvényt a bejegyzett tulajdonos a jogvesztő napot megelőző öt napon belül végrehajtott ügyletben szerezte-e meg.

Az e bekezdés első albekezdése a) pontjának alkalmazásában a forrás szerinti tagállam a harmadik országbeli adóügyi illetőség megfelelő bizonyítékának tekintheti az adóügyi illetőségigazolást, ha az igazolás tartalma egyenértékű a 4. cikk (2) bekezdésében előírtakkal, és az igazolás megfelel az I. melléklet 1. pontjában előírt technikai követelményeknek.

(3) A tagállamok lehetővé tehetik a tanúsított pénzügyi közvetítők számára, hogy az (1) bekezdésben említett nyilatkozatot éves alapon szerezzék be, és a (2) bekezdés a)–d) pontjában előírt ellenőrzéseket éves alapon végezzék el, kivéve akkor, ha a tanúsított pénzügyi közvetítőnek tudomása van vagy kell, hogy legyen arról, hogy a körülményekben változás következett be, illetve hogy a nyilatkozat vagy az ellenőrizendő információk nem helytállók vagy nem megbízhatók.

(4) Az 5. cikk (5) bekezdésében meghatározott esetben a tagállamok lehetővé teszik a tanúsított pénzügyi közvetítő számára, hogy az e cikkel összhangban a bejegyzett tulajdonos befektetési számláját vezető pénzügyi közvetítő által beszerzett dokumentációra és ellenőrzött információkra támaszkodjon, azon tény sérelme nélkül, hogy ezek a kötelezettségek továbbra is a tanúsított pénzügyi közvetítő felelősségi körébe tartoznak.

(5) A tagállamok előírják a 13. vagy adott esetben a 14. cikk alapján forrásadó-rendezést kérelmező tanúsított pénzügyi közvetítők számára, hogy a 10. cikk (7) bekezdésével összhangban őrizzenek meg minden alátámasztó dokumentációt, és biztosítsanak hozzáférést azokhoz.

(6) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza az e cikkben említett nyilatkozat megtételére szolgáló egységes számítógépes formanyomtatványokat, ideértve a nyelvhasználati szabályok meghatározását is. Az említett formanyomtatványoknak tartalmazniuk kell az e cikk (1) bekezdésének a), c) és d) pontjában meghatározott információkat, és lehetővé kell tenniük, hogy a tagállamok további konkrét információkat is kérjenek. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 21. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

13. cikk

Kifizetésnél biztosított forrásadókedvezmény-rendszer

A tagállamok olyan rendszert hozhatnak létre, amely lehetővé teszi a bejegyzett tulajdonos befektetési számláját vezető tanúsított pénzügyi közvetítők számára, hogy a 11. cikkel összhangban a bejegyzett tulajdonos nevében kérjék a kifizetésnél biztosított forrásadó-kedvezményt a következő információknak a forrásadó-kezelő részére történő továbbításával:

a) a bejegyzett tulajdonos adóügyi illetősége, illetve adott esetben a 12. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett dokumentációban foglalt információk; és

b) a kifizetésre alkalmazandó forrásadó-mérték a nemzeti szabályoknak vagy adott esetben egy kettős adóztatási egyezménynek megfelelően.

14. cikk

Gyors visszatérítési rendszer

(1) A tagállamok olyan rendszert hozhatnak létre, amely lehetővé teszi a bejegyzett tulajdonos befektetési számláját vezető tanúsított pénzügyi közvetítők számára, hogy a 11. cikkel összhangban a bejegyzett tulajdonos nevében kérjék a forrásadó-többlet gyors visszatérítését, amennyiben az e cikk (3) bekezdésében említett információkat az osztalék vagy kamat kifizetése időpontjának hónapját követő második hónapon belül rendelkezésre bocsátják.

(2) E cikk (4) bekezdésének sérelme nélkül, a tagállamok a gyors visszatérítés kérelmezésére rendelkezésre álló időszak végétől számított 60 naptári napon belül feldolgozzák az e cikk (1) bekezdésével összhangban benyújtott visszatérítés iránti kérelmeket. A tagállamok a 16. cikkel összhangban a 60. napot követően a késedelem minden egyes napja után kamatot alkalmaznak az említett visszatérítés összegére.

(3) A gyors visszatérítést kérelmező tanúsított pénzügyi közvetítőnek az érintett tagállam rendelkezésére kell bocsátania a következő információkat:

a) a bejegyzett tulajdonos azonosítása a II. melléklet B. részében említettek szerint;

b) az osztalék- vagy kamatfizetés meghatározása a II. melléklet D. és adott esetben G. részében említettek szerint;

c) az alkalmazandó forrásadó-mérték jogalapja és a visszatérítendő forrásadó-többlet teljes összege;

d) a bejegyzett tulajdonos adóügyi illetősége – ideértve adott esetben az eTRC ellenőrzési kódját –, illetve adott esetben a 12. cikk b) pontjában említett dokumentációban foglalt információk;

e) a bejegyzett tulajdonosnak a 12. cikknek megfelelő nyilatkozata.

(4) A tagállamok a következő esetek bármelyikében elutasíthatják az e cikk alapján benyújtott visszatérítés iránti kérelmeket:

a) nem teljesülnek az e cikk (1) vagy (3) bekezdésében, illetve a 11. vagy a 12. cikkben előírt követelmények;

b) a II. mellékletben említett, a releváns értékpapír-fizetési lánc rekonstruálásához szükséges információkat nem bocsátották rendelkezésre teljeskörűen és helytállóan az e cikk (1) bekezdésében meghatározott időszak végéig;

c) a tagállam a nemzeti szabályainak megfelelően, kockázatértékelési kritériumok alapján ellenőrzési eljárást vagy adóellenőrzést indít a visszatérítés iránti kérelem tekintetében.

(5) A visszatérítés iránti kérelem (4) bekezdés szerinti elutasítása nem zárja ki a késedelmi kamat (2) bekezdésnek megfelelő alkalmazását abban az esetben, ha a visszatérítést végül engedélyezik, és a (4) bekezdés a) vagy b) pontjában meghatározott körülmények nem állnak fenn.

(6) A (4) bekezdés a) és b) pontja szerinti elutasításról tájékoztatni kell a kérelmező tanúsított pénzügyi közvetítőt, és az elutasítás nem zárja ki a visszatérítésnek a nemzeti szabályok alapján előírt általános visszatérítési rendszer keretében történő kérelmezését.

(7) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza az e cikk szerinti kérelmek benyújtására szolgáló egységes számítógépes formanyomtatványokat – ideértve a nyelvhasználati szabályok meghatározását is –, valamint a kommunikációs csatornákra vonatkozó követelményeket. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 21. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

15. cikk

A közvetett befektetésekre vonatkozó különös rendelkezések

(1) A tagállamok lehetővé teszik az osztalék- vagy kamatfizetésben részesülő bejegyzett tulajdonos befektetési számláját vezető tanúsított pénzügyi közvetítőnek, hogy a 13. vagy adott esetben a 14. cikk alapján a bejegyzett tulajdonos nevében kérje a forrásadó rendezését, feltéve, hogy az e cikk (2)–(5) bekezdésében meghatározott feltételek teljesülnek.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a bejegyzett tulajdonos:

a) olyan kollektív befektetési vállalkozás, amely a forrás szerinti tagállam nemzeti szabályai, vagy adott esetben egy kettős adóztatási egyezmény alapján az osztalékok vagy kamatok tekintetében forrásadó-rendezésre jogosult befektetők számlájára értékpapírokat tart; vagy

b) valamely kollektív befektetési vállalkozás alapjainak szabályzatában, létesítő okiratában vagy tájékoztatójában kijelölt jogi személy, amely befektetési számlán tartja az osztalékra vagy kamatra jogosító értékpapírokat, és olyan belső nyilvántartásokat vezet, amelyek lehetővé teszik ezen értékpapíroknak az adott kollektív befektetési vállalkozáshoz vagy adott esetben az adott kollektív befektetési vállalkozás befektetőihöz történő egyedi hozzárendelését, amennyiben a kollektív befektetési vállalkozás vagy a kollektív befektetési vállalkozás befektetői a forrás szerinti tagállam nemzeti szabályai vagy adott esetben egy kettős adóztatási egyezmény alapján jogosultak az említett osztalékok vagy kamatok tekintetében a forrásadó-rendezésre.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazásában a forrásadó-rendezést kérelmező tanúsított pénzügyi közvetítőnek nyilatkozatot kell beszereznie a következőktől:

a) a forrásadó-rendezésre jogosult minden egyes kollektív befektetési vállalkozás, vagy adott esetben a kollektív befektetési vállalkozás minden egyes olyan, forrásadó-rendezésre jogosult befektetője, amelynek értékpapírjait a bejegyzett tulajdonos tartja, feltüntetve a következőket:

   i. a forrás szerinti tagállam nemzeti szabályaival vagy adott esetben egy kettős adóztatási egyezménnyel összhangban jogosultak az osztalék vagy kamat tekintetében a forrásadó-rendezésre, megjelölve a jogalapot és az alkalmazandó forrásadó-mértéket; és

   ii. amennyiben a forrás szerinti tagállam ezt előírja, a forrás szerinti tagállam nemzeti szabályaival vagy adott esetben egy kettős adóztatási egyezménnyel összhangban az osztalék vagy kamat tekintetében ők a tényleges tulajdonosok; és

   iii. engedélyezték, hogy e cikk alapján a nevükben kérelmezzék a forrásadó-rendezést; és

   iv. a forrásadó-rendezés jóváhagyása esetén lemondanak arról a jogukról, hogy ezen irányelv vagy a tagállamok nemzeti szabályai szerinti rendszerek alapján önállóan kérjék a forrásadó-rendezést a forrás szerinti tagállamtól;

b) a (2) bekezdés a) pontjában említett bejegyzett tulajdonos, feltüntetve a kifizetett osztalékra vagy kamatra alkalmazandó forrásadó-mértékeket;

c) a (2) bekezdés b) pontjában említett bejegyzett tulajdonos, megjelölve azt a kollektív befektetési vállalkozást, amelynek az osztalékra vagy kamatra jogosító értékpapírjait tartja, a belső nyilvántartásaival összhangban, és feltüntetve a kifizetett osztalékra vagy kamatra alkalmazandó forrásadó-mértékeket;

d) a bejegyzett tulajdonos, a 12. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjában említett információkkal együtt.

(4) Az e cikk (1) bekezdésének alkalmazásában a 13. cikk alapján a kifizetésnél biztosított forrásadó-kedvezményt kérelmező tanúsított pénzügyi közvetítőnek az alábbiakat kell megadnia a forrásadó-kezelő számára:

a) az e cikk (3) bekezdésének b) vagy adott esetben c) pontjában említett információk, valamint a kollektív befektetési vállalkozás vagy a kollektív befektetési vállalkozás befektetői tekintetében az azok adóügyi illetőségével kapcsolatos információk, illetve adott esetben a 12. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett dokumentációban foglalt információk, a 13. cikkben említett információk helyett; továbbá

b) amennyiben egy kollektív befektetési vállalkozás befektetői jogosultak a forrásadó-rendezésre, a 15. cikk (2) bekezdése alapján minden egyes forrásadó-rendezésre jogosult befektetőhöz rendelt osztalékok vagy kamatok összege.

(5) Az e cikk (1) bekezdésének alkalmazásában, amennyiben a tanúsított pénzügyi közvetítő a 14. cikk alapján forrásadó-rendezést kér, a 14. cikk (3) bekezdésének d) és e) pontjában említett információk helyett a forrás szerinti tagállam rendelkezésére bocsátja az e cikk (3) bekezdésében említett információkat, valamint a kollektív befektetési vállalkozás vagy a kollektív befektetési vállalkozás befektetőinek adóügyi illetőségét, beleértve adott esetben az eTRC ellenőrzési kódot vagy a 12. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett információkat. Amennyiben egy kollektív befektetési vállalkozás befektetői jogosultak a forrásadó-rendezésre, a tanúsított pénzügyi közvetítő a forrás szerinti tagállam rendelkezésére bocsátja a 15. cikk (2) bekezdése alapján forrásadó-rendezésre jogosult egyes befektetőknek járó osztalék vagy kamat összegét is.

(6) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak előírására, hogy az e cikk alapján forrásadó-rendezést kérelmező tanúsított pénzügyi közvetítők a rendelkezésükre álló információk alapján ellenőrizzék az alábbiakat:

a) a 12. cikk (2) bekezdésének a) vagy b) pontjában említett dokumentáció a forrásadó-rendezésre jogosult minden egyes kollektív befektetési vállalkozás vagy adott esetben a kollektív befektetési vállalkozás minden egyes, forrásadó-rendezésre jogosult befektetője tekintetében;

b) a kollektív befektetési vállalkozásnak vagy adott esetben a kollektív befektetési vállalkozás befektetőinek a forrásadó alóli konkrét mentességre vagy kedvezményes forrásadó-mértékre való jogosultsága a forrás szerinti tagállam nemzeti szabályai alapján vagy adott esetben a forrás szerinti tagállam és az adóügyi illetőség szerinti joghatóság közötti kettős adóztatási egyezmény alapján;

c) osztalékfizetés esetén bármely olyan pénzügyi megállapodás esetleges megléte, amelynek kiegyenlítésére, lejártára vagy más módon való megszűnésére a jogvesztő napig nem került sor.

(7) Amennyiben a forrásadó-rendezést e cikk alapján kérik, a 12. cikk (1), (2) és (3) bekezdését nem kell alkalmazni.

(8) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza az e cikk (5) bekezdése szerinti kérelmek benyújtására szolgáló egységes számítógépes formanyomtatványokat – ideértve a nyelvhasználati szabályok meghatározását is –, valamint a kommunikációs csatornákra vonatkozó követelményeket. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 21. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

16. cikk

Késedelmi kamat

A tagállamok a 14. cikk (2) bekezdése alapján – amennyiben azt a nemzeti szabályok előírják – a tagállam által alkalmazott kamattal vagy azzal egyenértékű teherrel azonos mértékű kamatot alkalmaznak az osztalékok vagy adott esetben a kamat adóztatásához kapcsolódó forrásadó-visszatérítések késedelmes kifizetésére.

17. cikk

Általános visszatérítési rendszer

(1) A tagállamok biztosítják, hogy egy általános visszatérítési rendszer létezzen és legyen alkalmazandó abban az esetben, ha az ezen irányelv hatálya alá tartozó forrásadó-rendezés iránti kérelmek ki vannak zárva a 13. cikk szerinti, kifizetésnél biztosított forrásadókedvezmény-rendszer, vagy adott esetben a 14. cikk szerinti gyors visszatérítési rendszer hatálya alól.

(2) A tagállamok elfogadják a szükséges intézkedéseket annak előírására, hogy amennyiben a 13. vagy adott esetben a 14. cikk nem alkalmazandó az osztalékokra, mivel az ezen irányelvben meghatározott feltételek nem teljesülnek, az ilyen osztalékok után levont forrásadó-többlet visszatérítésére jogosultak vagy a visszatérítést kérelmező meghatalmazott képviselőjük legalább a II. melléklet E. részében előírt információkat bocsássák rendelkezésre, kivéve, ha ezeket az információkat a 10. cikknek megfelelően már benyújtották.

18. cikk

Felelősség

A tagállamok a nemzeti szabályaik szerint meghozzák a megfelelő intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 10., 11., 12., 13., 14., vagy 15. cikk szerinti kötelezettségeit részben vagy egészben nem teljesítő tanúsított pénzügyi közvetítő felelősségre vonható legyen a forrásadóbevétel-kiesés egészéért vagy egy részéért.

IV. FEJEZET

Szankciók és záró rendelkezések

19. cikk

Szankciók

A tagállamok megállapítják az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és meghoznak minden szükséges intézkedést ezek végrehajtására. Az említett szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

20. cikk

Az ESMA közzétételei

(1) Az ESMA legkésőbb 2026-tól évente, és minden év kezdetétől számítva 120 munkanapon belül közzéteszi az egyes tagállamok legalább előző évi piaci kapitalizációját és piaci kapitalizációs arányát. Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a 3. cikk (1) bekezdése 32. pontjában meghatározott piaci kapitalizáció és a 3. cikk (1) bekezdése 33. pontjában meghatározott piaci kapitalizációs arány kiszámításának módszertanára vonatkozóan. Az ESMA 2025. október 31-ig benyújtja a Bizottsághoz az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap az e cikk (1) bekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében meghatározott eljárással összhangban történő elfogadására.

21. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

22. cikk

Értékelés

(1) A Bizottság 2032. december 31-ig értékeli a következőknek az ezen irányelvben meghatározott célkitűzések elérésére gyakorolt hatását:

a) a 10. cikkben előírt adatszolgáltatási mechanizmusok, és

b) annak lehetősége, hogy a 2. cikk (3) bekezdésében foglalt feltételeket teljesítő tagállamok úgy döntsenek, hogy nem alkalmazzák a III. fejezetet.

A Bizottság ugyanezen határidőn belül jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(2) A Bizottság 2034. december 31-ig, majd azt követően ötévente megvizsgálja és értékeli ezen irányelv működését, többek között egyes rendelkezések módosításának esetleges szükségességét is, és jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(3) A tagállamok közlik a Bizottsággal az ezen irányelv értékelése szempontjából releváns, a (4) bekezdésben említett éves statisztikai adatokat, a forrásadó-rendezési eljárások javítása céljából, a kettős adóztatás csökkentése és az adóvisszaélések elleni küzdelem érdekében.

(4) A Bizottság a 21. cikk (2) bekezdésében említett eljárás keretében összeállítja azon éves statisztikai adatok jegyzékét, amelyeket a tagállamoknak ezen irányelv értékelése céljából rendelkezésre kell bocsátaniuk, valamint meghatározza az említett információk formátumát és közlésének feltételeit.

(5) A Bizottság az ezen irányelv alapján vele közölt adatokat az uniós intézményekre alkalmazandó rendelkezésekkel összhangban bizalmasan kezeli.

(6) A tagállamok által a (3) bekezdés értelmében a Bizottsággal közölt információk, valamint a Bizottság által ezen információk felhasználásával készített bármely jelentés vagy dokumentum továbbítható a többi tagállamnak. Az ilyen módon továbbított információkra hivatalos titoktartási kötelezettség vonatkozik, és azok ugyanolyan védelmet élveznek, mint amilyet az információkat fogadó tagállam nemzeti szabályai az ilyen jellegű információknak biztosítanak.

23. cikk

A személyes adatok védelme

(1) A tagállamok ezen irányelv helyes alkalmazása érdekében az (EU) 2016/679 rendelet 13–19. cikkében meghatározott kötelezettségek és jogok hatályát az említett rendelet 23. cikke (1) bekezdésének e) pontjában említett érdekek védelméhez szükséges mértékben korlátozzák, amennyiben az ilyen kötelezettségek vagy jogok gyakorlása veszélyeztetheti az említett érdekeket.

(2) A személyes adatok kezelése során a tanúsított pénzügyi közvetítők és a tagállamok illetékes hatóságai az (EU) 2016/679 rendelet 4. cikkének (7) bekezdése értelmében vett adatkezelőknek minősülnek az ezen irányelv szerinti tevékenységeik körében.

(3) Az ezen irányelvvel összhangban kezelt információk – beleértve a személyes adatokat is – legfeljebb az ezen irányelv céljainak eléréséhez szükséges ideig, és mindenképpen az egyes adatkezelőkre vonatkozó nemzeti szabályokban foglalt elévülési idő betartásával őrizhetők meg.

24. cikk

Bejelentés

Amennyiben egy tagállam az 5. cikk alapján nemzeti nyilvántartást hoz létre és vezet, az adott nemzeti nyilvántartásra vonatkozó szabályok minden későbbi változásáról tájékoztatja a Bizottságot. A Bizottság ezeket az információkat közzéteszi az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, és szükség szerint aktualizálja azokat.

25. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok 2028. december 31-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

A tagállamok ezeket a rendelkezéseket 2030. január 1-jétől alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

(3) Azok a tagállamok, amelyek az ezen irányelv átültetésének időpontjában teljesítik a 2. cikk (3) bekezdésében foglalt feltételeket, és úgy döntenek, hogy nem alkalmazzák a III. fejezetet, 2028. december 31-ig értesítik erről a Bizottságot. E tagállamok haladéktalanul bejelentenek a Bizottságnak a nemzeti, kifizetésnél biztosított forrásadókedvezmény-rendszerüket érintő, a 3. cikk (1) bekezdése 31. pontjában felsorolt feltételekkel kapcsolatos minden későbbi változást.

Az e bekezdés első albekezdésében említett tagállamok elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a III. fejezetnek megfeleljenek, vagy a 2. cikk (3) bekezdésében meghatározottak szerint, vagy pedig az adatoknak az ESMA általi, a 2. cikk (4) bekezdésében meghatározott, sorban negyedik olyan közzétételétől számított öt éven belül, amikor a közzétett adatok azt mutatták, hogy az említett tagállam piaci kapitalizációs aránya elérte vagy meghaladta a 2. cikkben meghatározott küszöbértéket.

26. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

27. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2024. december 10-én.

a Tanács részéről

az elnök

VARGA M.

I. MELLÉKLET

A 4. CIKKBEN EMLÍTETT DIGITÁLIS ADÓÜGYI ILLETŐSÉGIGAZOLÁS

Technikai követelmények

1. A digitális adóügyi illetőségigazolás (eTRC):

   — kiállítása a 910/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([1]) összhangban, elektronikus bélyegzővel ellátva történik,

   — lehetővé teszi az eTRC ember által és géppel olvasható változatainak megjelenítését PDF-dokumentumok vagy más hasonló formátumok útján, amelyek az automatizált rendszerekben használhatók,

   — nyomtatható,

   — szabadszavas szövegbeviteli mezőt tartalmaz a 4. cikk (2) bekezdésének h) pontja szerinti információk feltüntetésére.

2. Amennyiben az Unióban előírt jogi és technikai követelmények teljesülnek, a tagállamok bevezethetnek az (EU) 2024/1183 európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([2]) módosított 910/2014/EU rendelet 1. szakaszában említett európai digitális személyiadat-tárcán alapuló ellenőrzési folyamatot.

Az eTRC tagállamok általi végrehajtásában a Bizottságot egy bizottság támogatja. Ezen túlmenően a bizottság technikai támogatást nyújthat az eTRC technikai alapjának esetleges megváltoztatásához vagy az új technikai fejlesztésekhez.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 910/2014/EU rendelete (2014. július 23.) a belső piacon történő elektronikus tranzakciókhoz kapcsolódó elektronikus azonosításról és bizalmi szolgáltatásokról, valamint az 1999/93/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 257., 2014.8.28., 73. o.).

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1183 rendelete (2024. április 11.) a 910/2014/EU rendeletnek az európai digitális személyazonossági keret létrehozása tekintetében történő módosításáról (HL L, 2024/1183, 2024.4.30., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1183/oj).

II. MELLÉKLET

A 10. ÉS A 17. CIKKBEN EMLÍTETTEK SZERINTI ADATSZOLGÁLTATÁS

A tanúsított pénzügyi közvetítők a következő információkat nyújtják be a megfelelő xml-formátumban:

Az információ típusa	Specifikációk
A. **Az információt szolgáltató személyre vonatkozó adatok**	
A tanúsított pénzügyi közvetítő vagy adott esetben a forrásadó-kezelő megnevezése	
Európai egyedi azonosító (EUID), jogalany-azonosító (LEI) vagy alternatív azonosító	
Hivatalos cím	
Más lényeges adatok	A forrás szerinti tagállam által kiadott adóazonosító szám (TIN), ha rendelkezésre áll, valamint az adóügyi illetőség szerinti joghatóság(ok) által kiadott TIN (-ek), a TIN(eke)-t kiadó joghatóság(ok) E-mail-cím és telefonszám
Annak feltüntetése, hogy az információt a 10. cikk (3) bekezdése szerint szolgáltatták-e	Olyan pénzügyi közvetítő azonosítása, amely nem tanúsított pénzügyi közvetítő (név és EUID, LEI vagy alternatív azonosító)
B. **Az osztalék vagy kamat kedvezményezettjére vonatkozó adatok**	
Az osztalék- vagy kamatfizetést fogadó pénzügyi közvetítő vagy a kifizetésben részesülő végső befektető azonosítása Amennyiben a 10. cikk (4) bekezdése szerinti adatszolgáltatási lehetőség alkalmazandó: a forrásadó-kezelő vagy a kijelölt tanúsított pénzügyi közvetítő adatot szolgáltat az osztalék- vagy kamatfizetésben részesülő végső befektetőről	
Természetes személy	Név, a forrás szerinti tagállam által kiadott TIN, ha rendelkezésre áll, valamint az adóügyi illetőség szerinti joghatóság(ok) által kiadott TIN (-ek), a TIN(eke)-t kiadó joghatóság(ok), születési idő, lakcím
Szervezet	Név, a forrás szerinti tagállam által kiadott TIN, ha rendelkezésre áll, valamint az adóügyi illetőség szerinti joghatóság(ok) által kiadott TIN (-ek), a TIN(eke)-t kiadó joghatóság(ok), cím, adott esetben a LEI, adott esetben az EUID Azonosító szám hiányában a jogi forma és a cégbejegyzés időpontja
Információ az adóügyi illetőségről (abban az esetben töltendő ki, ha az A. szakaszban megnevezett személy a bejegyzett tulajdonos tanúsított pénzügyi közvetítője)	Az eTRC ellenőrző kódja, illetve adott esetben a 12. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett információk
	Az adóügyi illetőség szerinti ország megnevezése

Az információ típusa	Specifikációk
Befektetési számla száma	Azon számla száma, amelyen a kifizetést fogadó pénzügyi közvetítő vagy befektető az értékpapírokat tartja
A számla típusa	A számla típusa a 909/2014/EU rendelet 38. cikke szerint és egyéb számlák: A – Saját számla (az eredeti értékpapír-nyilvántartás központi értéktárának résztvevője által vezetett) B – Harmadik felek általános számlája (az eredeti értékpapír-nyilvántartás központi értéktárának résztvevője által az ügyfelek számára vezetett) C – Harmadik fél egyéni számlája (az eredeti értékpapír-nyilvántartás központi értéktárának résztvevője által egy ügyfél nevében vezetett) D – Harmadik felek általános számlájának részletes nyilvántartási számlája (egy ügyfélnek az eredeti értékpapír-nyilvántartás központi értéktárának résztvevője által vezetett, harmadik felek általános számláján tartott értékpapírjai) E – Harmadik feleknek a B. pontban említett számlától eltérő, globális számlája F – Valamely értékpapír-tulajdonosnak a D. vagy a C. pontban említett számlától eltérő egyéni számlája G – Egyéb számlatípus

C. **Az osztalék- vagy kamatfizetés kötelezettjére vonatkozó információk**

Annak a pénzügyi közvetítőnek az azonosítása, amelytől az adatszolgáltató az osztalék- vagy kamatfizetésben részesül Amennyiben a 10. cikk (4) bekezdése szerinti adatszolgáltatási lehetőség alkalmazandó: a C. szakasz az értékpapír-fizetési lánc részét képező minden egyes tanúsított pénzügyi közvetítőre vonatkozó információkat tartalmaz. Ez az információ az egymást követő pénzügyi közvetítők fizetési láncára vonatkozik.	
Jogi személy	Név, LEI, a forrás szerinti tagállam által kiadott TIN, ha rendelkezésre áll, valamint az adóügyi illetőség szerinti joghatóság(ok) által kiadott TIN (-ek), a TIN(eke)-t kiadó joghatóság(ok), cím, adott esetben EUID
Befektetési számla száma	Azon számla száma, amelyen az értékpapírokat a kifizetést indító pénzügyi közvetítő tartja
A számla típusa	A számla típusa a 909/2014/EU rendelet 38. cikke szerint és egyéb számlák: A – Saját számla (az eredeti értékpapír-nyilvántartás központi értéktárának résztvevője által vezetett) B – Harmadik felek általános számlája (az eredeti értékpapír-nyilvántartás központi értéktárának résztvevője által az ügyfelek számára vezetett)

Az információ típusa	Specifikációk
	C – Harmadik fél egyéni számlája (az eredeti értékpapír-nyilvántartás központi értéktárának résztvevője által egy ügyfél nevében vezetett) D – Harmadik felek általános számlájának részletes nyilvántartási számlája (egy ügyfélnek az eredeti értékpapír-nyilvántartás központi értéktárának résztvevője által vezetett, harmadik felek általános számláján tartott értékpapírjai) E – Harmadik feleknek a B. pontban említett számlától eltérő, globális számlája F – Valamely értékpapír-tulajdonosnak a D. vagy a C. pontban említett számlától eltérő egyéni számlája G – Egyéb számlatípus

D. **Az osztalék- vagy kamatfizetésre vonatkozó információk**

Kibocsátó	Név, TIN vagy ennek hiányában LEI vagy EUID, hivatalos cím
Központi értéktár	Az eredeti értékpapír-nyilvántartás központi értéktárának azonosítása
ISIN-szám (nemzetközi értékpapír-azonosító szám)	Az értékpapír azonosítása
Értékpapírtípus	Részvény, letéti igazolás alapjául szolgáló eszköz, kötvény típusa
Kifizetésre jogosító értékpapírok száma	Kiegyenlített értékpapírok száma
	Kiegyenlítésre váró értékpapírok száma
Kifizetés típusa	Készpénz Részvények (megjelölve, hogy részvényben fizetett osztalékból származnak-e, és feltüntetve az ISIN-számot)
COAF (hivatalos vállalatiesemény-azonosító), vagy ha nem áll rendelkezésre, a kifizetésre vonatkozó részletes információk	Az esemény azonosítása (osztalék- vagy kamatfizetés)
A vonatkozó dátumok	Jogvesztő nap, fordulónap, kifizetés időpontja
A kapott/esedékes osztalék vagy kamat összege és pénzneme	Bruttó összeg, nettó összeg
A forrásadóra vonatkozó információk	Alkalmazott vagy alkalmazandó forrásadó-mérték, visszatartott összeg, adott esetben a pótdíj összege és mértéke
	Az alkalmazandó forrásadó-mérték jogalapja (abban az esetben töltendő ki, ha az A. szakaszban megnevezett személy a bejegyzett tulajdonos tanúsított pénzügyi közvetítője)
Készpénzszámla (IBAN)	Azon számla IBAN-száma, amelyre a kifizetést átutalták

Az információ típusa	Specifikációk
E. **A forrásadó-rendezést kérelmező tanúsított pénzügyi közvetítő által végrehajtandó, adóvisszaélés elleni intézkedések alkalmazására vonatkozó információk**	
A nyilvánosan forgalmazott, mögöttes részvények tartási időszakára vonatkozó információk	Két rovat: 1. A jogvesztő nap előtt több mint öt nappal megszerzett mögöttes részvények – részvények száma 2. A jogvesztő nap előtti öt napon belül megszerzett mögöttes részvények – részvények száma (A rendszeres kereskedési pozíciók esetében a beérkezési sorrend elvét kell követni)
Pénzügyi megállapodásra vonatkozó információk	Bizonyíték a mögöttes, nyilvánosan forgalmazott részvényekhez kapcsolódó olyan pénzügyi megállapodásra vonatkozóan, amelynek kiegyenlítésére, lejártára vagy más módon való megszűnésére a jogvesztő napig nem került sor
	Pénzügyi megállapodáshoz kapcsolódó mögöttes részvények – részvények száma
	Pénzügyi megállapodáshoz nem kapcsolódó mögöttes részvények – részvények száma
F. **A forrás szerinti tagállam által a 10. cikk (2) bekezdése szerint kérhető, ügyletekre vonatkozó információk**	
A mögöttes értékpapírok ügyleteire vonatkozó információk a fordulónapot megelőző egy évtől a fordulónapot követő 45. nappal bezárólag	Kereskedési napok
	Szerződéses vagy megállapodás szerinti kiegyenlítési dátumok
	Tényleges kiegyenlítési dátumok
	A kereskedés tárgyát képező értékpapírok száma
	Ügylet típusa: vétel, eladás, kölcsönzés, átruházás, egyéb
G. **A forrás szerinti tagállam által a 10. cikk (2) bekezdése szerint kérhető, letéti igazolásokra vonatkozó információk**	
Letéti igazolásból származó osztalékfizetés esetén	A letéti igazolások és a mögöttes részvények neve és nemzetközi értékpapír-azonosító száma (pl. ISIN)
	Annak a banknak a neve, amelynél a mögöttes részvényeket elhelyezték

Az információ típusa	Specifikációk
	A letéti igazolásoknak a mögöttes részvényekhez viszonyított aránya
	A bejegyzett tulajdonos által tartott, osztalékfizetésre jogosító letéti igazolások száma
	A letéti igazolásból származó osztalék kifizetésének időpontja
	A kibocsátott letéti igazolások teljes száma a fordulónapon
	Az összes kibocsátott letéti igazolás mögöttes részvényeinek teljes száma a fordulónapon